

Сіль землі

У 92 роки лікарка Любов Карасовська вишила сорочку воїну, який втратив обидві ноги

Гуру медицини Ковельщини доводить:
справжня сила – у любові!

Любов ХВАС

Лікарка від Бога, вишивальниця з великим серцем і авторка кількох книг. Це про Любов Федорівну Карасовську. Їй – 92. У її очах – мудрість, у словах – виваженість, у руках – майстерність. Жінка, котра і в поважному віці не припиняє творити. Нещодавно вишила сорочку для пораненого воїна. Бо її життя присвячене людям. Воно сповнене вдячності

«Її життя
присвячене
людям.»

стю від пацієнтів, яких колись врятувала. Сьогодні вона – берегиня українських традицій. І щодня своїми діями доводить: справжня сила – у любові!

Фото з архіву Володимира КОСЦОВ'ЯТА.

Ковельчанин Василь Косцов'ят без вагань і страху став на захист рідної держави. Любов Карасовська створила для нього особливу вишиванку.

Розповідь про Професіонала-Берегиню – на с. 9, 16.

Спеціальний репортаж

За 3 км від білорусі, на хуторі Частий, живе... СПРАВЖНЯ ЛЮБОВ

Подружжю Раїси
й Володимира Хвесиків, щоб
добратися до найближчого
українського села Гірки на
Любешівщині, – лісами треба
подолати кілька кілометрів

Катерина ЗУБЧУК

Травневого дня ми приїхали сюди зі старо-
стю Гірківського старостинського округу
Галиною Зелик. Мали намір зустрітися з
героями нашої публікації, яка була в газеті «Во-
линь» ще за два роки до повномасштабного
вторгнення, й почути, як їм зараз живеться тут.
Але обставини склалися так, що не застали їх
вдома. І коли охопило повне розчарування: «Не-
вже доведеться вернутися з хутора без репор-
тажу?», Галина Олексіївна сказала, що на іншому
кутку, трохи ближче до Гірок, є ще одна сім'я, «яка
вам багато що розкаже – їдьмо – не пошкодуєте». І справді шкодувати не довелося...

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Ось такі патріоти живуть на хуторі Частий – із жовто-блакитним прапором на обійсті.

Продовження спецрепортажу – на с. 8

У номер!

«Бог любить Трійцю!»

Служба безпеки України провела
унікальну спецоперацію і втретє
завдала удару по Кримському
мосту, цього разу – під водою.
Операція тривала кілька місяців

Ліна ВОГОНЬ

Третього червня, о 4:44 ранку, СБУ ак-
тивувала підводні вибухові пристрої,
закладені під опорами мосту. За да-
ними спецслужби, вибухівка потужністю
1100 кг у тротиловому еквіваленті спричи-
нила суттєві пошкодження конструкцій на
рівні дна. Внаслідок підризу міст перебу-
ває в аварійному стані.

В СБУ зазначили, що операція була ре-
тельно спланована і не спричинила жертв
серед цивільного населення. Плануванням
та координацією дій особисто займався
голова СБУ, генерал-лейтенант Василь
Малюк.

«Бог любить Трійцю, а СБУ завжди
доводить задумане до кінця і ніколи не
повторюється. Раніше ми двічі вразили
Кримський міст у 2022 та 2023 роках. Тож
сьогодні продовжили цю традицію вже під
водою. Жодним незаконним об'єктам рф
немає місця на території нашої держави, –
заявив голова СБУ Василь Малюк і продо-
вжив: – Тому Кримський міст – абсолютно
законна ціль, особливо зважаючи на те, що
ворог використовував його як логістичну
артерію для забезпечення своїх військ.
Крим – це Україна, і будь-які прояви оку-
пації будуть отримувати нашу жорстку від-
повідь».

■ Пульс тижня

Шахраї за пів мільйона
доларів продавали керівну
посаду на Волині

За процесуального керівництва
Шевченківської окружної прокуратури
міста Києва повідомлено про підозру
двом особам у замаху на шахрайство в
особливо великих розмірах (ч. 2 ст. 15,
ч. 5 ст. 190 КК України)

Любов ВОЛИНЮК

Згідно з даними слідства, підозрювані роз-
повіли знайомому, що мають зв'язки з ке-
рівництвом Національної академії аграрних
наук України та готові за гроші допомогти при-
значити зацікавлену людину на посаду керівни-
ка одного з державних підприємств на Волині.
Ціна працевлаштування – 500 тисяч доларів
США. На балансі цього держпідприємства НААН
України перебувають земельні ділянки площею
понад 2 тисячі гектарів, які можна буде вико-
ристовувати у комерційних цілях. Тож, за слова-
ми організаторів схеми, вкладені у призначення
гроші швидко повернуться.

Під час передачі грошей фігурантів затри-
мали в порядку ст. 208 КПК України. Обом під-
озрюваним обрано запобіжні заходи у вигляді
тримання під вартою з можливістю внести за-
ставу у 3 мільйони гривень.

Санкція статті передбачає покарання у ви-
гляді позбавлення волі на строк до 12 років з
конфіскацією майна. ■

28 травня 2025 року у місті Києві учитель
інформатики Горохівського ліцею №1 ім. І. Я.
Франка Валерій Слав'янович Кулай (на фото)
отримав диплом лауреата
та нагрудний знак щорічної
Премії Верховної Ради Украї-
ни педагогічним працівникам.
Ця почесна нагорода стала
для волинянина визнанням
його новаторської праці та
створення унікальної освіт-
ньої інформаційної платформи
«SMART школа».

Депутати Луцької міської ради на 75-й се-
сії ухвалили звернення до Кабміну, вимагаючи
переглянути розмір заробітних плат для педа-
гогічних та науково-педагогічних працівників.

Вулицю Молодіжну в Старому місті Луцька
перейменували на честь відомого скульптора
Миколи Голованя, який проживав у Луцьку з
1947 по 2022 рік. Його унікальний будинок на бе-
резі Стиру, прикрашений понад 500 скульптура-
ми, став архітектурною пам'яткою і туристичною
перлиною міста.

3 20 травня 2025 року на території Дубів-
ської громади набуло чинності рішення сіль-
ської ради (№51/12), що забороняє торгівлю та
використання штучних квітів і пластикових він-
ків на кладовищах, меморіальних комплексах
та пам'ятниках. Це рішення прийнято з огляду на
серйозні екологічні наслідки використання таких
декоративних прикрас.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ
ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА
«ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (дирек-
тор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка
Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор
Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Ана-
tolій МАСЛІЧУК)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор
Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з
виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району
(директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (ди-
ректор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району
(директор Василь НАЗАРЧУК)

✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ко-
вельський район).

Ви теж можете допомогти
у виготовленні
інформаційних снарядів.
Приєднуйтеся!
Тел: 0661338688.

■ Політична кухня

«Україні немає місця ні
в НАТО, ні в ЄС, якщо вона
не відповість за «злочини»
на Волині...»

Під такими гаслами,
зокрема, йшов на
вибори новообраний
президент Польщі
Кароль Навроцький

Василь РОГУЦЬКИЙ

У другому турі прези-
дентських виборів,
який відбувся 1 черв-
ня, перемогу з мінімальним
відривом здобув 42-річний
директор Інституту націо-
нальної пам'яті Кароль Нав-
роцький.

Він набрав 50,89% голо-
сів виборців. Його опонент
– мер Варшави Рафал Тшас-
ковський – отримав 49,11%
голосів.

Як відомо, кандидат у
президенти Польщі Кароль
Навроцький заявив, що не
бачить Україну ні в НАТО, ні в
ЄС, якщо та не візьме на себе
відповідальність за Волин-
ську трагедію 1943 року. За
словами Навроцького, «кра-
їна, яка не може відповісти

В історичних питаннях формула «вибачаємо і просимо
вибачення» Кароля Навроцького не влаштовує.

«Польща, яку колись називали «адвокатом
України в Європі», може стати головною
перешкодою у нашому швидкому русі до
ЄС, поруч із Угорщиною...»

за дуже жорстокий злочин
проти 120 тисяч своїх сусі-
дів, не може бути частиною
міжнародних альянсів».

В історичних питаннях
формула «вибачаємо і про-
симо вибачення» Кароля
Навроцького не влаштовує.

■ Важливо

Пів мільйона педагогів
отримують надбавки: кого
стосується підвищення

На скільки підвищиться зарплата
педагогів та як реформуватимуть
освіту, розповіли в партії
«Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

31 вересня всі без ви-
нятку українські вчите-
лі отримають подвійну
щомісячну доплату. Відпо-
відно до рішення уряду під-
вищення відбувається в два
етапи: у першому півріччі
— по 1 тисячі гривень щомі-
сяця, а вже з початку осені
ця сума зросте вдвічі – до 2
тисяч гривень. У державно-
му бюджеті на 2025 рік на цю
потребу виділили 12 мільяр-
дів гривень. Цей крок став
частиною державної полі-
тики підвищення престижу
професії вчителя.

ДОПЛАТИ ВЧИТЕЛЯМ

Як зазначили в партії
«Слуга Народу», надбавка
буде виплачуватись до кінця
воєнного стану (до кінця того
року, у якому скасують воєн-
ний стан). Доплати нарахову-
ватимуться автоматично, без
необхідності додаткових заяв
чи процедур з боку педагогів.

«Доплати є тимчасовим
заходом для підтримки вчи-
телів у складний період вій-
ни. Звичайно це рішення не
розв'язує всіх проблем щодо
оплати праці освітян, але
воно є першим кроком до
зміни ситуації. І таке рішен-
ня безумовно демонструє,
що підтримка вчителів за-
лишається пріоритетом для
держави», – зазначила очіль-
ниця партії «Слуга Народу»
Олена Шуляк.

РЕКОРДНИЙ БЮДЖЕТ

У партії «Слуга Народу»
нагадали, що в цьогорічному
бюджеті на 18 млрд грн збіль-
шено фінансування освіти.
Один із найпріоритетніших
направків – це безпека нав-
чання. Цього року передба-
чено рекордні 6,2 млрд грн
субвенції на облаштування
шкільних укриттів, ще 500
млн грн – на протипожеж-
ний захист. А в містах, на-
ближених до фронту, почали
тестувати підземні школи, на

будівництво яких держава
виділила 11,2 млрд грн.

Також в «Слузі Народу»
зазначають, що для держави
дуже важливо зробити пе-
ребування дітей в закладах
освіти комфортним. Саме
тому в цьому році на безко-
штовне харчування учнів 1-4
класів виділені 2,8 млрд грн.
Таким чином понад 1,6 млн
дітей вже отримують безко-
штовні обіди, а з вересня ця
практика пошириться на всіх
учнів, незалежно від віку, які
живуть на прифронтових те-
риторіях. Крім того, 1,2 млрд
грн спрямовано на модерні-
зацію шкільних їдалень.

Ще 1,6 млрд грн передба-
чено на закупівлю шкільних
автобусів. За ці кошти школи
закуплять понад 600 автобу-

Схоже, українців ще неабияк
здивує той рівень «відпові-
дальності» за «Волинську
трагедію», якого від нас ви-
магатимуть...

Зазначимо однак, що рі-
шення про вступ України до
Європейського Союзу при-
йматиме прем'єр-міністр До-
нальд Туск, який вважається
проукраїнським політиком,
та парламент, де політична
сила Туска наразі має біль-
шість. Однак президент Нав-
роцький матиме право вето.
Щоб його подолати, поль-
ському парламенту треба
3/5 голосів, а їх в нинішньому
складі навряд чи набереться.

Словом, Польща, яку ко-
лись називали «адвокатом
України в Європі», може ста-
ти головною перешкодою у
нашому швидкому русі до ЄС,
поруч із Угорщиною... Це ж
так зручно пити українську
кров і підігрувати кремлю,
сховавшись під парасоль-
кою ЄС та НАТО. Але така по-
літика, зрештою, може стати
згубною не тільки для Києва,
а й самої Варшави та всієї
Європи. Що не раз вже під-
тверджувалось історією.

Хай Кароль Навроцький
ще раз подивиться закінчен-
ня відомого польського філь-
му «Вогнем і мечем», де ав-
тори наголошують: спочатку
під російським чоботом впа-
ла козацька Україна, а за нею
розтерзали і Польщу. ■

но розвиватися. Зокрема,
учні старших класів зможуть
обирати профіль навчання і
предмети, керуючись влас-
ними інтересами та планами
на майбутнє. Це дозволить
дітям усвідомлено підходити
до вибору професії. Ці зміни
закладені в основу «Про-
фільної» реформи, над якою
зараз працює уряд. Реформа
передбачає запровадження
12-річної системи освіти.
Учні здобуватимуть початко-
ву освіту в початковій школі,
базову середню – у гімназії, а
профільну – у ліцеї, переваж-
но відокремленому закладі
освіти.

У «Слузі Народу» додали,
що в цьому році влада також
перерозподілила 500 млн
грн на матеріально-технічне
оснащення шкіл. Ці гроші пі-
дуть на фінансування засобів
і технологій для забезпечен-
ня профілювання, а також на
професійний розвиток учи-
телів. Загалом фінансування
Нової української школи сут-
тєво збільшено – 2,15 млрд
грн у порівнянні з 1,5 млрд у
2024 році.

«В умовах війни саме вчителі щодня
тримають освітній фронт. Їхня підтримка
– це вклад у майбутнє України», –
очільниця партії «Слуга Народу» Олена
Шуляк.

МОДЕРНІЗАЦІЯ
ПРОФТЕХОСВІТИ

У партії «Слуга Народу»
зазначили, що уряд також
продовжив фінансування
професійно-технічної та фа-
хової передвищої освіти «100
майстерень» – на поточний
рік виділено 540 млн грн. Ця
ініціатива дасть змогу ство-
рити до сотні нових майсте-
рень та лабораторій. Завдяк
цьому майбутні спеціалі-
сти будуть вчитися працювати
на сучасних верстатах, агро-
дронах, VR-зварювальних
тренажерах тощо. ■

■ Герої не вмирають!

Коли Андрія Серганчука накрив ворожий дрон, у Москві повідомили: «Ликвидирован один из главных майдановцев Украины»

Понад 10 років Захисник із Волині наводив жах на ворогів

Він прожив лише 40 років, але за цей час став багатогранною особистістю. Це я усвідомила, коли читала зареєстровану на сайті Президента України петицію №22/245696-еп про присвоєння почесного звання «Герой України» (посмертно) Андрію Серганчуку (псевдо Фестиваль) із селища Рокині Луцького району. Потім я остаточно переконалася у цьому, послуховавши розповіді близьких цього Героя

Олена ЗУБ

ВІЙНА ДЛЯ НЬОГО ПОЧАЛАСЯ ЩЕ 2014-ГО

Бо Андрій Серганчук не міг миритися із несправедливістю, а почав свою боротьбу за Україну ще під час Революції Гідності. Будинком профспілок, на Інститутській, штурм Жовтневого – Фестиваль був причетний до кожного ключового випадку другого Майдану.

Серганчука травмували гумові кулі та, навіть, вибух гранати, але він не просив лікарської допомоги. Йому було просто ніколи, оскільки піклувався про тих побратимів-майданівців, хто постраждав ще більше або ж загинув. Останки вбитого

Залишав зруйноване летовище Фестиваль одним із останніх захисників: «Метал не витримав, а «кіборги» – витримали».

Героя Небесної Сотні з Волині – Едуарда Гриневича виніс саме він. На Майдані його запам'ятали одягненим у червоний светр – кофту барви крові, яку він пролив за Батьківщину. Вбрання такого кольору – знак мученика у християнстві.

Після Революції Гідності, в часи АТО, він не чекав військової повістки. Не шукав причин, чому не має захищати Україну. І як тільки зня-

гадують, як Андрій, наражаючись на небезпеку, транспортував гранати через заставу противника. Та й залишав зруйноване летовище Фестиваль одним із останніх захисників: «Метал не витримав, а «кіборги» – витримали».

Тому й не дивно, що захисник Серганчук став одним із персонажів документальної стрічки «Волинські «Кіборги»: «Бо прийшла зима». А ще – книги коміксів «Кіборги. Кар-

ли гіпс із його зламаної ноги, пішов у військкомат...

І СТАВ РЕВОЛЮЦІОНЕР «КІБОРГОМ»

Взимку 2015-го військовий 16 днів знаходився у новому терміналі Донецького летовища. Фестиваль двічі проникав у аеропорт, а це змогли одиниці. Із побратими стояв там до кінця, попри газову атаку з боку ворогів, які намагалися їх звідти «викурити». Побратими при-

Спогади Андрія Серганчука про героїчний захист Донецького аеропорту увійшли до книги коміксів «Кіборги. Карбовані пеклом. Січень 2015».

бовані пеклом. Січень 2015», в яку увійшли його розповіді. На знак шани за оборону Донецького аеропорту, йому вручили нагрудний знак. То була одна з багатьох бойових нагород, які отримав чоловік у період з 2015 до 2019 року... Після АТО Фестиваль став добровольцем у тилу. Чоловік заклав підґрунтя Центру допомоги ветеранам війни 4.5.0. в Луцьку Волинської області. Андрій Серганчук особисто відвідував ветеранів із гострими проявами ПТСР (Посттравматичний стресовий розлад). Допомігав добрим словом і підтримкою разом із кваліфікованим психологом...

«НЕ ПЕРЕЙМАЙТЕСЬ, Я – ЖИВУЧИЙ!»

Але в тилу Герой перебував недовго. Програміло повномасштабне вторгнення 2022 року і він знову пішов добровольцем на війну, бо не міг інакше. Жага справедливості, співчуття, якими Андрій Серганчук був наповнений, покликати в бій. Коли захисник востаннє від'їжджав на війну, близькі хвилювались за нього. «Не переймайтеся, я – живучий!», – заспокоював маму, маленького сина та дружину.

...Він боровся за Піски, Опитне, Водяне, Новоселівку, Авдіївку, Бахмут, Куп'янськ, Лиман. Останнє поле битви було під Торецьком Донецької області. Старший навідник автоматичного гранатомету, а потім – командир відділення – цей сміливий чоловік проявляв здібності у всіх військових спеціальностях.

На Лиманському напрямку Андрія Серганчука було поранено. Та це не зупинило

Героя – відтоді бився з ворогами за допомогою безпілотників. «Він споряджав дрони-бомбардувальники «Вампіри» та FPV-дрони «Королеви шершнів», – йдеться у петиції. Це означає, що військовий володів навичками як розібрати і зібрати такий механізм, а також оснащував його вибухівкою. Така діяльність потребує уважності і точності, оскільки це, по суті, сапер, а сапер, як нам відомо, помиляється лише раз.

Він був настільки вправним воїном, що близькі досі не розуміють, як після такого багатого бойового досвіду, його міг вбити звичайний безпілотник.

«Известный украинский националист уничтожен», «Ликвидирован один из главных майдановцев Украины», – верещали пропагандисти рф щойно дізнались, що наш Герой загинув. Вороги знали, наскільки Фестиваль небезпечний для них і тремтіли від його патріотичного духу. Вони не витримували світла цього Титана, Воїна, Захисника, який заслуговує на офіційне звання Героя.

Тому й звертаюся до Вас, дорогі читачі, підтримати петицію, на присвоєння волинянину Андрію Серганчуку почесного звання «Герой України» (посмертно). Крім того, його іменем варто було б назвати ще вулицю чи установу... Але поки що потрібно, перш за все, вшанувати цю відважну людину і підписати петицію №22/245696-еп, яку вже підтримали понад 13 тисяч українців. А треба – 25 тисяч. ■

Погляд

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛАЄВА, журналістка, політичний аналітик та медіа-консультант

Вибори в Польщі: треба прийняти цей вибір сусідів

Власне, як і всіх, з ким ми маємо справи, а не битися в істериках і накручувати градус ненависті. Така мода на політиків у нинішньому десятилітті: хтось серіального героя вибирає, хтось «тіктокера», хтось Дональда Трампа, хтось жіночку, яку Ілон Маск розкрутив по соцмережі X

Новий президент Польщі Кароль Навроцький – цілком у дусі нинішніх часів. Від «полунічки» в юності – до специфічних заяв про геополітику, сусідів та історію.

Тому:

1. Треба прийняти цей вибір сусідів. Власне, як і всіх, з ким ми маємо справи, а не битися в істериках і накручувати градус ненависті. Така мода на політиків у нинішньому десятилітті: хтось серіального героя вибирає, хтось «тіктокера», хтось Дональда Трампа, хтось жіночку, яку Ілон Маск розкрутив по соцмережі X.

2. З огляду на минуле місце роботи нового лідера – треба ретельно скласти тези стосовно Волині, УПА, Степана Бандери, поведінки українців на шашках під Гдинею, де п'яні рила міряться, хто краще проспіває патріотично «Червону калину». Тут точно будуть спекуляції і відра популізму. Попередній президент, цілком собі друг України Анджей Дуда, теж не раз ляпав дурощі в нашу сторону – останній раз кілька днів тому про «бандерівські пов'язки на руках» і всяких там «геноцидників із УПА».

Цей потужний телефір на Kanal Zero не завадив йому через два дні виписати найвищий орден «За заслуги перед Польщею» для Кирила Буданова. Елітний польський розвідник із аналога ГУР МО запевняв на врученні цієї цятки, що «такого партнерства, як в Польщі та України в умовах війни з рф» – не було і не буде. А найцікавіше, що очільник української розвідки публічно порівнював себе з Бандерою, Петлюрою та Мазепою.

Тому словесного блюду буде багато. Пора самим активніше грати в цей політичний теніс.

Далі Славомір Ментцен підросте. Той взагалі ролики знімав антиукраїнські під львівською оперою. ■

Одна з найвідоміших розвідок світу – ізраїльський «Моссад» – охарактеризувала операцію «Павутина», проведenu СБУ, як «сигнал тривоги в еру дронів» та додала, що Україна довела: вона має свої козири. Допис супроводжувався зображенням Президента Зеленського з картковими тузами, на яких – російські стратегічні бомбардувальники.

Пряма мова

Лех ВАЛЕНСА, 81 рік, колишній президент Польщі та лідер партії «Солідарність», емоційно відреагував на перемогу Кароля Навроцького:

Демократія впала у Польщі 1 червня 2025 року. Не тому, що немає вільних виборів. А тому, що половина суспільства обрала президента – сутенера, кіболя (агресивний футбольний фанат. – Ред.), шахрая, брехуна та наркомана, ще й за активної підтримки католицької церкви. Це – не мій президент. Це – не моя церква... Польща – моя батьківщина, але це вже не моя країна. Поки що я йду у внутрішню еміграцію у світ природи, музики й книг. Що буде далі, я не знаю. Заради свого психічного здоров'я я перестаю читати про те, що буде відбуватися в Польщі. Перестаю коментувати поточні події. Я мушу подбати про себе. Прощавай, Польща.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Руслан ВОЙТОВИЧ – боєць із міста Луцька;
Максим ЗІРКЕВИЧ – боєць із села Юнівка, що на Локачинщині;
Олександр ЖИТКОВСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;
Микола ГОРБАЧ – боєць із села Маньків, що на Локачинщині;
Костянтин САВЧУК – боєць із села Бортнів, що на Іваничівщині;
Сергій ДЕРКАЧ – боєць із села Підцир'я Камінь-Каширського району;
Андрій КРАЧУНОВ – боєць із міста Луцька;
Дмитро ЯНУЛЬ –

боєць із селища Цумань;
Олег ЮЗИПЧУК – боєць із села Бруховичі Ковельського району;
Дмитро ЛЕХІВ – боєць із села Литовеж, що на Іваничівщині;
Володимир ЗЕЛІНСЬКИЙ – боєць із міста Ківерці;
Назарій ЛІТВІНЦОВ – боєць із села Метельне, що на Ківерцівщині;
Сергій ХОЛОДОВ – боєць із села Борохів, що на Ківерцівщині;
Андрій ВОЛОЩУК – боєць родом із села Заболоття, що на Любомльщині (проживав у місті Луцьку).

■ Прямая мова

«путін – хворий, і назва цієї хвороби – «літній наступ»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про те, чи здатна росія запускати по тилівій Україні щодня тисячу «шахедів»:

«Вони (росіяни. – Ред.) готуються до виробництва, щоб була спроможність виробляти 300 – 350 дронів на добу. Це – їх реальна ситуація. Вони отримали завдання мати 500 на добу. Я не вважаю, що в них це є. Тому я не сприймаю цифру в тисячу, хоча ми повинні зрозуміти, що можна кілька днів накопичувати, і потім буде й така доба. Не можна сказати, що такого не буде».

Федір ВЕНИСЛАВСЬКИЙ, член комітету парламенту з питань національної безпеки, оборони та розвідки, про темпи мобілізації в Україні:

«Цифри мобілізації – це інформація з обмеженим доступом, тому я не можу назвати конкретні дані, але орієнтовно можу сказати, що після ухвалення нової редакції закону «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» був певний сплеск мобілізації, потім він дещо спав і вже декілька місяців тримається на одному рівні... Але ті темпи, які є сьогодні, дають змогу тримати лінію фронту та давати відсіч ворогу на нинішньому рівні».

Вадим ДЕНИСЕНКО, народний депутат 8-го скликання, про те, чому ніякого припинення вогню найближчим часом путін не допустить:

«Путін хворий літнім наступом і вважає, що цього року буде повторення Курської битви, коли радянські війська прорвали лінію фронту. Це – повна нісенітниця, але путін – хворий, і назва цієї хвороби – «літній наступ». Він орієнтується на 25% «ура-патріотів», які вимагають продовження війни. Путін справді боїться, що зупинка війни перетворить ці 25% на проактивну опозицію до його режиму... Війна триватиме щонайменше до кінця осені».

Юрій БОГДАНОВ, публіцист, вважає, що США такі введуть додаткові санкції проти росії:

«Зараз додаткові санкції виглядають дуже ймовірними, хоча й не негайними. Вони можуть стати реальністю за кілька тижнів чи місяців, як результат тиску з боку оточення Трампа та його власного почуття образи через те, що путін не оцінив його залищань. Віра у непереможність росії теж дуже непевна, а заяви російських офіційних осіб, на кшталт алко-медведєва (експрезидент рф, який зловживає спиртним і регулярно виступає з погрозами. – Ред.), є радше маркерами слабкості, аніж сили».

Михайло БАСАРАБ, політолог, оцінив можливість росії вести війну на виснаження:

«Якби у росіян були сили вести довгу війну, вони не робили б масованих повітряних атак на українські тили. Ворог виснажував би наш ресурс в'ялою війською на лінії безпосереднього зіткнення, не особливо прагнучи просуватися вперед. Якби вони мали запас міцності, вони «мололи» б нашу живу силу там й робили б усе, аби український тил якнайшвидше перестав відчувати війну і занурився в клопоти буденного мирного життя. Згодом прірва між фронтом і тилом стала б безоднею. Таку країну було б легше хитати зсередини. Це був би ідеальний сценарій для росіян. Є одне але... Щоб реалізувати таку стратегію, потрібен час, а головне – ресурс. У росіян немає ні одного, ні іншого».

Дмитро ЯРОШ, колишній народний депутат, екскерівник «Правого сектору», про слова президента Польщі Анджея Дуди, який назвав борців за волю України часів II світової війни «звичайними воєнними злочинцями, убивцями, геноцидниками»:

«Пане Дуда, ви ж наче розумна людина?. То якого хріна ви верзаете всілякі дурниці про героїв-українців, які були провідниками української нації та боролися проти окупацій: радянських, польських, угорських, румунських, німецьких? Не уподібнюйтеся старому карлику, маразматичу путіну! Не будьте дурнем! Думайте про свою Польщу!»

Бо якщо, не дай Боже, нам, українцям, не вистачить сил стримати ерефівську орду, вас уже точно тижні за три орки зітруть. Ми – Україна і Польща – маємо бути разом!».

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, назвав країну, яка найбільше перешкоджатиме Україні вступити до Євросоюзу:

«Я ж вважаю і досі вважаю, що головною перешкодою стане саме історична позиція Польщі – і тут уже мало хто зможе вплинути. Недавні коментарі президента цієї країни Анджея Дуди (назвав борців за волю України «вбивцями і геноцидниками»). – Ред.) я вважаю не елементом передвиборчої кампанії, а листом з майбутнього... У мене немає практично жодного сумніву, що процес європейської інтеграції України може бути відкладеним на багато років».

Павло КАЗАРІН, журналіст, воїн ЗСУ, про «партію ухилиянтів»:

«Фронтівий досвід дає легітимність, на яку ухилиянт претендувати не може – а тому намагається знецінити будь-якого опонента в пікселі. Опустити до свого рівня. Рано чи пізно знайдуться ті, хто не згидує відреагувати і на цей політичний запит».

«У країні-диктатура». «Ветерани – неадекватні». «Армія воює м'ясом». Будь-яке подібне гасло безпомилково видає в своєму авторові людину, яка шукає собі індульгенцію. Фактично, це – перелік відмовок, за якими країна не заслуговує на його захист, армія – його зусиль, а військові – його служби». ■

■ Політична кухня

Портнов напередодні вбивства зустрічався з людьми з Офісу Президента

Скандал навколо смерті одіозного проросійського політика набуває європейського масштабу

Василь КІТ

За кілька днів до вбивства у Мадриді (Іспанія) тіньовий куратор українських суддів та наближений до Януковича юрист Андрій Портнов побував в Україні, де зустрічався із заступником керівника Офісу Президента Олегом Татаровим і директором ДБР Олексієм Сухачовим.

Інформацію про перебування Портнова в Україні 17 – 18 травня підтвердили виданню «Українська правда» чотири незалежних джерела. Водночас усі вони заявили, що не знають, які теми обговорювали на цих зустрічах.

Як відомо, українофоб Андрій Портнов був заступником Глави Адміністрації Президента за правління Віктора Януковича у 2010 – 2014 роках. Колишні регіонали, зокрема, Олег Царьов, відверто говорили, що Портнов у ручному режимі керував суддями в Україні не лише в часи Януковича, а й досі.

Після Революції Гідності він утік з України, але повернувся після перемоги на президентських виборах Володимира Зеленського і під мовчанку нової влади оголосив, що складає списки українських активістів та прихильників Порошенка для майбутніх «фільтраційних, кримінальних та навчально-виховних заходів».

Знову виїхав в Іспанію після повномасштабного вторгнення. Незаконно покинув Україну також і його повнолітній військовозовоб'язаний син.

51-річний Андрій Порнов – єдиний громадянин України, проти якого ввели санкції США, але не ввела Україна. Його застрелили невідомі

Андрій Портнов – єдиний громадянин України, проти якого ввели санкції США, але не ввела Україна.

21 травня біля школи в передмісті Мадрида.

ДО РЕЧІ

Андрій Портнов був куратором і «режисером» численних та абсурдних кримінальних справ проти п'ятого президента Петра Порошенка, зокрема,

Після перемоги на президентських виборах Зеленського Портнов повідомив, що складає списки українських активістів та прихильників Порошенка для майбутніх «фільтраційних, кримінальних та навчально-виховних заходів».

«вугільної справи». «І хоча наразі навіть невідомо, в якому суді розглядатиметься справа, за лаштунками це рішення контролює та сама вертикаль, яку залишив по собі Портнов і яка досі не зазнала змін», – пише «Українська правда».

ТИМ ЧАСОМ

Адвокат, військовий, народний депутат 8-го скликання з Волині Ігор Лапін відправив петицію на сайт Президента із закликом до негайного очищення судової, прокурорської та слідчої систем від впливу Андрія Портнова. Автор пети-

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Перша партія нових детекторів дронів «Аспірин» – уже на передовій.

«Зберегти українського воїна», – гасло, яким керується наша команда», – наголошує Петро Порошенко.

«Аспірин» від Порошенка рятує від ворожих дронів

Тепер військові зможуть не лише бачити розвідувальні БпЛА, а й FPVшки!

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко під час поїздки на фронт передав військовим першу партію нових детекторів дронів «Аспірин». Як відомо, засоби РЕБ та детектори БпЛА – це край необхідні еле-

менти захисту для військових. Оскільки ворог постійно удосконалює і модифікує бойові безпілотники, то й засоби радіоелектронної боротьби та виявлення дронів треба оперативн оновлювати.

Це в буквальному сенсі слова питання

життя і смерті, говорять військові. «Цей пристрій із чотирма різноманітними антенами – це детектор дронів «Аспірин 2.0». Кожна антена відповідає за свій діапазон частот, на яких літають ворожі дрони. Тепер військові зможуть не лише бачити розвідувальні БпЛА, а й FPVшки. Ми прикру-

це поки що – секрет», – розповів Порошенко. «Це – абсолютна нова розробка. Випускається він («Аспірин») на потужностях нашої команди. Ми його не купуємо, а виробляємо. І ми його сьогодні передаємо для того, щоб провести випробування. Діапазон частот аж до 6 МГц. Він одразу ж автоматично виявляє, який із засобів противника вас атакує. Подає тривогу. Тут значно вища якість захоплення», – говорить Порошенко.

Як відомо, раніше Фонд Порошенка та волонтери ГО «Справа Громад» передали військовим 5 тисяч детекторів дронів «Цуко-рок», які рятують життя воїнів, попереджаючи про небезпеку. «Аспірин» – нове слово в цій технології. «Зберегти українського воїна», – гасло, яким керується наша команда», – наголошує Петро Порошенко. ■

■ Резонанс

Малюк – великий чоловік!

Організатор супероперації «Павутина» – Василь Малюк.

Служба безпеки України на чолі із 42-річним Василем Малюком 1 червня вперше у світовій історії провела безпрецедентну спецоперацію, знищивши звичайними дронами третину російських стратегічних бомбардувальників, якими рашисти бомбили Україну і які могли нести ядерні заряди

Василь РОГУЦЬКИЙ

Україна, світ і навіть вороги вражені високим рівнем організації та результатами спецоперації СБУ, яка мала назву «Павутина». В один день було вражено щонайменше 41 російський військовий літак на чотирьох аеродромах, зокрема стратегічні бомбардувальники Ту-95, Ту-22М3, Ту-160, а також літаки дальнього радіолокаційного виявлення А-50. Знищено 34% стратегічних носіїв крилатих ракет на загальну суму приблизно 7 мільярдів доларів. Росія зазнала безпрецедентних втрат, адже вона не може виготовляти нові стратегічні бомбардувальники.

Те, як була проведена спецоперація, яка готувалась півтора року, нагадує фантастичний фільм. В це просто важко повірити. Українські дрони злітали із вантажівок (фур), припар-

кованих біля військових аеродромів, і атакували літаки. Цей день на московії називають «чорним днем російської авіації» та «російським Перл-Харбором».

Деталі спецоперації «Павутина» розповів авторитетний журналіст Юрій Бутусов, який нещодавно мобілізувався до ЗСУ: «Група агентів

Знищено 34% стратегічних носіїв крилатих ракет на загальну суму приблизно 7 мільярдів доларів.

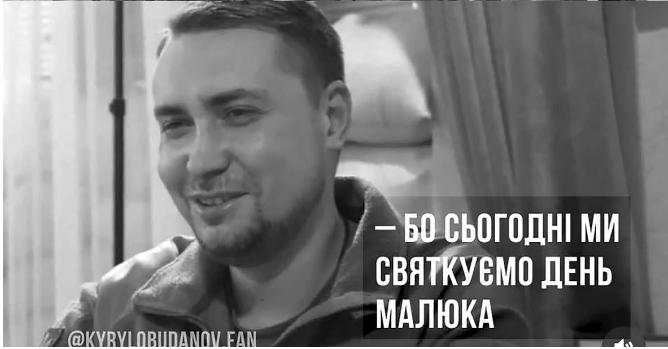
СБУ провезла на територію рф 150 малих ударних дронів та 300 боеприпасів. 116 дронів піднялись у повітря. Управління дронами здійснювалось через російські телекомунікаційні мережі, із застосуванням автоматичного доведення.

Кілька мобільних точок зльоту на території рф (із фур! – Ред.) були розта-

шовані біля баз російської стратегічної авіації. Дрони атакували з малої відстані вдень у глибокому тилу ворога (зокрема, на аеродромі «Белая» під Іркутськом за понад чотири тисячі кілометрів від України. – Ред.). Авіабази були прикриті значними силами ППО. Але росіяни очікували нічні удари важ-

кими великими ударними дронами, які добре помітно у повітрі, і не очікували атаки малих квадрокоптерів вдень. Особливо успішною була атака на базу стратегічних ракетносіїв Ту-95 на базі «Оленья», дрони точно вразили заправлені паливні баки і значна кількість літаків згоріла вщент».

Цікаво, що «Павутину»

«1 червня – День стратегічного бомбардувальника України» – такі мему присвячені голові Служби безпеки України. А журналіст Юрій Бутусов пропонує Василю Малюку дати другу зірку Героя України.

– БО СЬОГОДНІ МИ СВАТКУЄМО ДЕНЬ МАЛЮКА

■ Кримінальне читиво

Чому чоловіка, який зарубав брата сокирою, засудили до одного року тюрми?

Виявляється, загиблий постійно знущався з інвалідності обвинуваченого і постійно бив та принижував його

Дарина ШЕВЧУК

Любешівський районний суд виніс вирок Віталію Тарасевичу за вбивство рідного брата. Обвинувачений пояснив, що скоїв злочин у стані стресу через систематичні знущання з боку родича.

Як йдеться у вирокі 27 травня, вбивство сталося 3 вересня 2024 року у селі Винімок Камінь-Каширського району. Близько 16:00 обвинувачений Віталій Тарасевич під час конфлікту вдарив свого брата сокирою – потерпілий помер від відкритої черепно-мозкової травми. Обвинувачений пояснив у суді, що в день трагедії ле-

Трагедія сталася в селі Винімок Камінь-Каширського району.

Зазначив, що хотів ударити обухом, але стукнув гострою частиною.

жав на своєму ліжку у батьківському будинку, коли до нього підійшов п'яний брат, почав кричати та битися. Зі слів обвинуваченого, у нього з голови пішла кров, тоді він зняв футболку та витерся рушником. На кухні конфлікт продовжився, і обвинува-

чений схопив біля печі сокиру та вдарив нею брата. Зазначив, що хотів ударити обухом, але стукнув гострою частиною.

І обвинувачений, і його односельчани підтвердили у суді, що через зловживання алкоголем агресивна

поведінка потерпілого була систематичною, той неодноразово бив обвинуваченого та знущався у зв'язку з його інвалідністю. Траплялися випадки, що через конфлікти обвинувачений ночував у коморі чи в автомобілі. У 2023 році потерпілий сильно побив Віталія Тарасевича, однак той у поліцію не звертався, бо шкодував брата.

При призначенні покарання обвинувачений просив врахувати, що він має захворювання опорно-рухового апарату та живе на пенсію, розмір якої становить 4440 гривень.

Головуючий суддя Віталій Глинянчук визнав волинянина винним за ст. 116 Кримінального кодексу України (умисне вбивство, вчинене в стані сильного душевного хвилювання) і призначив йому рік тюрми. Рішення ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

31 вересня 2025 року заклади середньої освіти, де навчається менше, ніж 45 учнів, не отримуватимуть державної субвенції. Вони зможуть функціонувати лише якщо громада сама знайде для цього кошти. Таких закладів на Волині – 25.

У Підгайцівській громаді передбачили на реабілітацію військових 3,5 млн грн. «Хороша політика та гарний приклад для решти органів місцевого самоврядування», – зазначив очільник Волинської ОВА Іван Рудницький.

Упродовж першого кварталу 2025 року в Україні прийняли в експлуатацію 28 432 квартири у житлових будинках. Найбільше нового житла з'явилося на Київщині – 5 472 квартир, у Києві – 4 076, на Одещині – 3 488, Львівщині – 3 076 та Вінниччині – 2 409. На Волині збудовано 966 квартир, що для мільйонної області є добрим показником.

Погляд

Ігор ЛІСОВИЙ, спеціальний кореспондент газети «Волинь»

Титани, які пройшли путінські катівні, на волі не стримують сліз...

Їх до глибини душі зворушує неймовірна підтримка ЗСУ з боку простих людей: від малого до великого

«Ти в каком званні в своїй армії?» – запитував підстаркуватий капітан в одній із тюрм росії офіцера ЗСУ 36-ої окремої бригади морської піхоти, оборонця Маріуполя Сергія Смирнова, коли той перебував у полоні.

– Майор, – відповідав.

Дізнавач округлював очі від подиву і перепитував ще раз, потім шаленів від злості.

– Так було кілька разів, – ділився після звільнення з полону з мною в інтерв'ю Сергій. – Їм не вкладалося в голову, як такі тридцятирічні майори, підполковники, командуючи батальйонами, бригадами, зупинили і б'ють другу армію світу.. Питає, звідки у нас в полоні така стійкість і віра? Я ж знав, що у мене є дружина, син, мій народ. Це дуже мотивувало триматися, терпіти і надіятися.

Після звільнення Сергій Смирнов і його дружина, також військовослужбовець, відчували над собою опіку побратимів, усіх українців, з якими зводила доля. Відчув підтримку, коли планували з дружиною відкрити сімейне кафе, але військова жилка взяла своє, і продовжив службу в ЗСУ. Під час бесіди привертала увагу спокій, врівноваженість, щира усмішка Сергія і його віра, що все буде добре, буде Перемога. Пройти найстрашніші тюрми росії в мордовії і зберегти людяність, привітність, навіть не звертати уваги на деякі депресивні моменти – це можуть тільки наші люди-титани.

«Азовець» із Нововолинська Іван Бочкарьов до останнього разом із побратимами обороняв Україну на «Азовсталі» – потім були пекло Оленівки, тюрм таганрога, ростова – на дону. Юнак розповідає про гестапівсько-енкаведистську жорстокість кацапів: цькування собаками, приниження, допити серед ночі, перекривання дихання політиленовим мішком, обливання крижаною водою і застосування електрошокерів – сліди від них і досі зберігаються на тілі. До полону важив 87 кілограмів, вийшов на волю – було 62...

Після обміну у жовтні минулого року юнак прибув в Україну.

– Був до сліз вражений величезною підтримкою ЗСУ всіма людьми: від великого до малого, – ділився Іван, – особливо тією моральною підтримкою, яку надавали скрізь: у госпіталях, школах, центрах реабілітації, коли зустрічалися в колективах.

А ще Іван разом із ветераном війни, нововолинцем Володимиром Чепом правду про війну донесли литовцям під час недавньої поїздки у цю маленьку і разом з тим сильну державу.

...Під час бесіди відразу впадали в очі розважливості, спокій, приємна усмішка незламного Захисника. Воїн пройшов шалені катування, але зберіг найкращі людські риси. Це здається неймовірним. Але саме із такими неймовірними, незламними Людьми ми й здобудемо Перемогу! ***

І про ще одну цеглинку в нашу спільну справу: учні Морозовичівської гімназії Поромівської територіальної громади Володимирського району разом із педагогами на святі останнього дзвоника зібрали 9820 гривень і всі кошти передали волонтерам на придбання дронів. ■

Кабінет Міністрів ухвалив рішення, яке передбачає одноразову виплату у 200 тисяч гривень випускникам медичних вищих навчальних закладів. Мова йде про тих, хто влаштовується на роботу в медичні заклади сільської місцевості або на території активних бойових дій.

У понеділок, 2 червня, у турецькому Стамбулі відбувся другий раунд переговорів між Україною та росією. На пресконференції за підсумками перемовин Міністр оборони України Рустем Умеров, який очолював українську делегацію, заявив, що сторони домовилися про обмін «всіх на всіх» важкопоранених та тяжкохворих військовополонених. Також делегації узгодили віддати усіх молодих солдатів-бранців віком від 18 до 25 років. Крім цього, домовилися про третій обмін – тіла загиблих бійців у форматі «6000 на 6000».

Пульс тижня

150 тисяч гривень з «Укрпошти» зникли в кишенях посадовці

Прокурори Луцької окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт щодо колишньої виконувачки обов'язків начальника одного з відділень поштового зв'язку Волинської дирекції АТ «Укрпошта» в Луцьку

Наталія МУРАХЕВИЧ

Жінці інкримінують заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовим становищем.

Слідство встановило, що посадовця привласнила готівкові кошти та матеріальні цінності на загальну суму понад 150 тисяч гривень, які використала на власний розсуд.

Тепер за свої незаконні дії жінка відповідатиме перед судом. За такий злочин передбачено покарання у вигляді обмеження волі на строк до 5 років або позбавлення волі на той самий строк із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю до 3 років.

Вбивця отримав 9 років та мільйонний борг

Суд визнав винним 43-річного жителя Луцька у розбої, вчиненому в умовах воєнного стану, та заподіянні тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті потерпілого. Його засудили до 9 років позбавлення волі з конфіскацією майна

Соломія МУЗИЧКО

Як встановило слідство, увечері 2 серпня 2024 року поблизу Теремнівських ставків у Луцьку обвинувачений під час конфлікту кілька разів ударив 43-річного чоловіка дерев'яною палицею по голові. Після цього він відібрав у потерпілого мобільний телефон, навушники та окуляри.

На жаль, від отриманих травм потерпілий помер. Як стало відомо, зловмисник раніше вже мав проблеми із законом.

Окрім основного покарання, суд зобов'язав засудженого виплатити 1 мільйон гривень моральної шкоди на користь матері загиблого.

Зламані долі та втрачені життя – кривава ціна п'яної їзди

48-річного мешканця села Лаврів Луцького району визнано винним у скоєнні ДТП, яка спричинила смерть потерпілого

Соломія МУЗИЧКО

Трагедія сталася увечері 8 листопада 2024 року. Нетверезий водій автомобіля «Geely MR-7151A» на автодорозі між селами Промінь та Полонка наїхав на 58-річного чоловіка, який рухався у попутному напрямку. Від отриманих травм пішохід помер на місці.

Суд призначив водію покарання у вигляді 7 років та 6 місяців позбавлення волі, а також позбавив його права керувати транспортними засобами на 9 років. Окрім того, на користь синів загиблого з водія буде стягнуто один мільйон гривень моральної шкоди.

Ще один вирок, підтриманий Волинським апеляційним судом, стосується 55-річного мешканця села Залісочче Луцького району. Його визнано винним у порушенні правил дорожнього руху в нетверезому стані. Внаслідок цієї аварії троє пасажирів отримали травми, а 49-річний чоловік загинув.

Інцидент стався увечері 7 березня 2024 року. Чоловік, керуючи автомобілем «Volkswagen Passat» у стані алкогольного сп'яніння поблизу селища Грем'яче Луцького району, не впорався з керуванням. Автомобіль виїхав на зустрічну смугу, з'їхав у кювет та зіткнувся з бетонною спорудою.

Суд призначив водію покарання у вигляді 5 років 6 місяців позбавлення волі та позбавив його права керування транспортними засобами на 5 років. Це рішення також набрало законної сили.

Знай наших!

Син військовополоненого отримав відзнаку Президента України

Відвага, стійкість та незламний патріотизм – саме за ці риси учня Боголюбського ліцею №30 Луцької міської ради Захара Бабака нагороджено відзнакою Президента «Майбутнє України»

Любомира НАТИНКА

Ця звістка пролунала під час урочистостей із нагоди завершення навчального року та стала не просто визнанням, а й символом непохитної віри наймолодших українців в перемогу.

Захар мріє про повернення тата.

Історія Захара – це історія тисяч українських дітей, чіє дитинство обпалила війна. З липня 2023 року тато Захара, Андрій Бабак із села Тарасове Луцького району, перебуває в російському полоні. Вже 22 місяці

Щоп'ятниці родина Бабаків біля Луцького ЦУМу незламно нагадує про військовополонених та безвісті зниклих, щоб їхній біль не був забутий.

поспіль, щоп'ятниці, Захар разом із старшим братом та мамою виходить на акції підтримки військовополонених біля центрального універмагу Луцька. Ця щотижнева демонстрація незламності та віри в повернення рідних стала для

родини життєвим кредо. Незважаючи на юний вік, дії хлопця – це не просто дитяча підтримка, а свідомий вибір, активна громадянська позиція.

Захар мріє про повернення тата. Як і мільйони українців, він носить у серці

Самородки з народу

Його майстерність у кожному хрестyku доводить, що вишивка – це «суто чоловіча справа»

56-річний лучанин вдень працює на АЗС, а вечорами – вишиває.

У світі, де вишивка традиційно вважається жіночим заняттям, 56-річний Олександр Шум з Луцька доводить протилежне. Він не просто вишиває – він створює справжні шедеври, називаючи свою роботу «суто чоловічою справою», яку «жінки просто привласнили». Столяр-будівельник за фахом, Олександр вражає майстерністю виконання: його хрестики ідеально рівні, а виворіт роботи бездоганний, без жодних вузликів чи кінчиків ниток

Оксана КОТ

Мене звати Олександр, це – моя кімнатка, моя майстерня, як я говорю. Я – майстер художньої вишивки», – так починає свою розповідь Суспільному чоловік. У цій кімнаті зберігається більшість його вишитих картин та ікон, що охоплюють різноманітні теми: козацтво, романтика і навіть війна.

Особливе місце в колекції Олександра займає ікона «Замилування» – витвір, що створювався півроку і став справжнім оберегом майстра. Не менш вражаючі його роботи – «Тарас Бульба» та «Козак Мамай». Вони не просто зображують постаті, а доводять, що навіть

одним кольором можна передати глибину характеру, неповторність одягу та дух цілої епохи. Серед романтичних робіт майстра – вишиті картини за мотивами П'єра Огюста Кота: «Весна» та «Буря», що відображають палітру людських почуттів.

На початку повномасштабного вторгнення Олександр вишив картину під назвою «Чаша терпіння». Як каже сам майстер, ця робота стала символом нашого вміння витримати «російський маразм». А всім, хто віддав своє життя за Україну, митець присвятив щемливу роботу «Свічка». Ця картина стала й даниною пам'яті, адже на війні Олександр втратив свого племінника Віталія Махновця. Нещодавно Олександр

завершив роботу «Юрій Змієборець» – могутній символ незламності та віри в нашу перемогу. Зараз майстер зосереджений на створенні свого 87-го витвору під назвою «Вечірня молитва сестер».

«Надіюсь, не остання моя робота», – посміхається чоловік.

Олександр розробив власну унікальну техніку вишивання, яку називає «удавка».

«Там нема ні вузла, ні кінця нитки. Просто затягується петелька і ховається вона. Раз – і вона вже з тієї сторони, і пішов, і в тебе з тієї сторони немає ні кінчика, нічого, все рівненько», – розповідає чоловік.

Захоплення вишивкою прийшло до Олександра у 2000 році, коли тяжко захворіла його мама. Він мріяв вишити ікону і подарувати її церкві, щоб Бог продовжив її життя. Так, першою стала ікона Івана Хрестителя, на яку пішло півтора року. Олександр вважає, що його любов до вишивки передалася від

Мрія Захара – щоб додому повернувся тато, а також всі, хто знаходиться в полоні у росіян

незгасну надію і щиро вболіває за кожного воїна, який опинився у ворожому полоні. В очах таких дітей, як Захар, бачимо справжнє майбутнє України – світле, незламне та сповнене надії. А їхня віра, стійкість та любов до Батьківщини є джерелом натхнення для всіх нас.

Довідково: відзнака Президента «Майбутнє України» – це державна нагорода, заснована 29 травня 2025 року. Відзнаку вручатимуть громадянам України, іноземцям та особам без громадянства віком до 18 років за прояв особистої хоробрості, відваги, стійкості, патріотизму, активну громадянську позицію, волонтерську діяльність, відстоювання загальнолюдських цінностей, національних інтересів України, її розвитку та гідного майбутнього.

мами, яка також дуже любила це заняття. Він пригадує, що у 7 чи 8 класі він вишив накідку для телевізора – красуню з косою, що було дуже модним на той час. Свій витвір подарував мамі, і з того часу голка з ниткою є невід'ємною частиною його життя.

Попри те, що Олександр за професією столяр-будівельник, а нині працює на АЗС, скільки себе пам'ятає, вишивка завжди була з ним.

«Вишивку я ніколи не закидав», – підкреслює він.

Окрім картин, чоловік вишиває жіночі сукні, чоловічі сорочки та костюми. З гордістю Олександр показує свій вишитий костюм і сорочку. Їх у нього – декілька.

Родина повністю підтримує Олександра. Його дружина Ніна, якій він вишив ікону Святої Ніни на 60-річчя, теж займається вишивкою, але бісером. Проте чоловік переконаний, що саме вишивка ниткою є показником майстерності. «Вишити лице, передати ниткою погляд ікони, щоб куди ти не ставив – вона на тебе дивилася – ось справжнє мистецтво», – запевняє Олександр.

На велику роботу майстер витрачає до півроку, на середню – 3 – 4 місяці, в залежності від кількості хрестиків. Наприклад, картина з 95 000 хрестиків зайняла 4 місяці.

За весь цей час Олександр продав лише 2 свої роботи, тому що не вважає вишивку джерелом заробітку. «Я на ній не наживаюсь. Вишивка для мене – це все. Це – моя робота, моє захоплення, мій спокій. Коли ти вишиваєш, ти забуваєш про все», – підсумовує чоловік.

У планах Олександра – нові роботи, які, без сумніву, знову дивуватимуть своєю майстерністю та емоційною глибиною.

■ Особливий випадок

Диво в долонях: як 640-грамова дівчинка з Луцька виборола своє право на життя

Це історія боротьби за життя однієї чудової дівчинки,
якій 1 червня виповнилося 3 роки

Фото: Волинський обласний перинатальний центр.

Дівчинка Люсія під час реабілітації в перинатальному центрі в Луцьку.

Серця любові для Люсії від її рятівників із Волинського обласного перинатального центру.

Щороку в день народження Люсії батьки на знак вдячності передають смаколики для луцьких медиків.

Люсія – звичайна дівчинка, весела та грайлива. Вона відвідує дитячий садок та дуже любить свого собаку. Вона нічим не відрізняється від однолітків, хіба трішки нижча зростом. Вона живе у Іспанії зі своєю великою люблячою родиною. Та її історія розпочалася в Україні, у Луцьку, розповідає «Волинське обласне медоб'єднання захисту материнства і дитинства».

Соломія МУЗИЧКО

КРИХІТКА ЛЮСІЯ ПОМІЩАЛАСЯ В ДОЛОНЯХ ЛІКАРЯ-РЕАНІМАТОЛОГА

Перший, сонячний день літа для її мами затьмарив різкий біль у животі...

24 тижні – це трішки біль-

ше за половину вагітності. Термінова госпіталізація, шок, паніка, нерозуміння того, чому це відбувається... Все сталося так швидко, що не було часу на роздуми. Потрібно було діяти негайно...

640 грамів. Люсія народилася настільки крихітною, що поміщалася в долонях лікаря-реаніматолога. Вона не могла самостійно дихати, підтримувати серцебиття та температуру. Але вже з перших хвилин стало зрозуміло, що ця маленька дівчинка – справжня бійчиня та вона буде боротися за своє життя!

День за днем, тиждень за тижнем, команда відділення анестезіології та інтенсивної терапії новонароджених Волинського обласного перинатального центру робила все і навіть більше задля її здоров'я. Незліченні години штучної вентиляції легень, постійний моніторинг, десятки обсте-

жень, сотні маніпуляцій, цілодобова робота заради одного – здорового майбутнього цієї крихітки.

«Новонароджена крихітка не могла самостійно дихати, підтримувати серцебиття та температуру.»

«Неможливо порахувати, скільки сил було вкладено, скільки частинок душі віддав кожен із нас, аби Люсія могла жити, – говорить завідувачка відділення Тетяна Загребельна. – Перші подихи, перші дотики і сльози щастя мами, коли вона змогла, нарешті, взяти свою доню на руки – це ті моменти щастя, які закарбовуються в пам'яті назавжди! В ті хвилини навіть мовний бар'єр

– не перешкода, щоб зрозуміти одне одного. Люсія пройшла через усі випробування і ми усі пройшли їх разом із нею».

«СМАКОЛИКИ – КЛАСНО, АЛЕ – НЕ ГОЛОВНЕ»

Після повернення додому, до сонячної Іспанії, боротьба Люсії продовжилася. Щоденні заняття з реабілітологами, масажі, вправи, фізіопроцедури. Батьки викладалися на повну, приділяючи увесь свій час розвитку і здоров'ю своєї крихітки. Її здоров'я було настільки крихким, що кожна застуда закінчувалася госпіталізацією.

Та час летить дуже швидко. Ось вже і перші кроки, перше «мама» та перші розбиті коліна... Зараз Люсія відвідує дитячий садок в Іспанії і має улюбленого собаку.

Батьки Люсії настільки щасливі та радіють успіхам своєї доні, що навіть не згадують, скільки сил було вкладено і через які випробування вони пройшли. Вони просто радіють її життю, а все інше не має жодного значення.

Але про що вони точно не забули – це про тих, хто дав їм цю можливість радіти та бути щасливою сім'єю. Щороку в день народження Люсії вони частують персонал відділення анестезіології та інтенсивної терапії новонароджених смаколиками на знак вдячності. Це – приємно, і вже стало традицією.

«Але головне – не смаколики. Головне: ми раді за Люсію та її родину, пишаємося результатами своєї роботи! Кожен наш робочий день – це врятоване життя. Це усмішка батьків. Це віра у щасливе, здорове майбутнє наших крихітних пацієнтів!» – йдеться в дописі на сторінці закладу. ■

■ Будьте обережні!

Шахраї видурили з двох родин майже 200 тисяч гривень

Попри постійні застереження правоохоронців не вірити сумнівним оголошенням, не купувати нічого в непевних осіб, не вірити пропозиціям невідь-кого про легкий заробіток та переходити за сумнівними посиланнями, люди не перестають чинити з точністю до навпаки

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Першим потрапив на гачок дурисвітів житель міста Горохів Луцького району. 47-річний чоловік повірив у чергову байку ошуканців і сміливо переходив за пропонуваними ними посиланнями. Результат такої довірливості не забарився: з банківської картки цього волинянина паскуди перерахували на свою 96527 гривень.

Наступною жертвою ошуканців стала сім'я одного із сіл Берестечківської територіальної громади Луцького району. Господарі

повірили пройдисвіту, який в соціальних мережах розрекламував свій трактор, і власноруч перерахували дурисвітові 96600 гривень. А віз, як мовиться, і нині там...

Горохівські поліцейські вирішують питання про внесення відомостей про ці події до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 4 ст. 190 КК України та знову закликають бути обачними, не шукати потрібний товар у невідь-кого, не перераховувати гроші авансом, не переходити за посиланнями, за якими шахраї обіцяють манну небесну.

Будьте поміркованими! ■

На Волині офіційно зареєстровано три індустриальні парки: у Нововолинську, Володимирі та Ковелі. Ще чотири, ініційовані рішеннями місцевих рад, перебувають на стадії погодження у Міністерстві економіки. Серед іншого учасники індустриальних парків можуть скористатися суттєвими митними пільгами.

■ Володимирські вісті

Фото: Морозовичівська гімназія.

Директорка Морозовичівської гімназії Емілія Катан (праворуч) передає кошти волонтерці.

І донати були, і букети

Учні Морозовичівської гімназії Поромівської територіальної громади Володимирського району разом з педагогами вже вкотре провели на дні останнього дзвоника акцію: «Замість букета – задонат на ЗСУ!»

Ігор ЛІСОВИЙ

Акція відразу знайшла підтримку серед гімназистів, педагогів, батьків, мешканців села, – розповіла директор навчального закладу Емілія Катан. – І цей день останнього дзвоника не став винятком: зібрали 9820 гривень і кошти відразу передали волонтерам на придбання дронів.

А що ж педагоги, залишилися без квітів?

– Ні, – усміхається пані Емілія, – вдячні учні подарували улюбленим вчителям букети троянд. ■

Зачіска за «соціальним» тарифом

Нововолинськ розширює соціальні послуги для своїх мешканців. На першому поверсі будівлі управління соціальної політики нещодавно запрацювала соціальна перукарня, яка надаватиме послуги громадянам пільгових категорій

Соломія МУЗИЧКО

Як інформує пресслужба Нововолинської міської ради, скористатися послугами перукарні можуть:

- люди з інвалідністю,
- ветерани війни,
- внутрішньо переміщені особи з території, де ведуться бойові дії.

Міський голова Борис Карпус та його заступниця Ніна Шумська висловили подяку всім, хто долучився до організації цього важливого сервісу для громади.

Щоб записатися та скористатися послугами соціальної перукарні, необхідно з відповідними документами звернутися до 332 кабінету територіального центру за адресою: м. Нововолинськ, бульвар Шевченка, 7. ■

У найстаріше місто на Волині прийшла цивілізація

Відтепер рух громадського транспорту у Володимирі можна відстежити через безкоштовний мобільний застосунок «DozoR City»

Марта САЛО

Компанія «Дозор Україна» для зручності мешканців найстарішого міста на Волині безплатно запустила мобільний застосунок «DozoR City», який дозволяє в режимі реального часу відстежувати рух громадського транспорту.

Відтепер жителі та гості Володимира мають можливість у реальному часі відстежувати рух громадського транспорту, завантаживши безплатно мобільний застосунок. За допомогою застосунку можна отримати актуальну інформацію про місцеперебування громадського транспорту, а також прогнозований час його прибуття на зупинки.

«DozoR City» успішно функціонує у понад 30 містах України. Наразі понад 1 мільйон українців завантажили мобільний застосунок і щодня користуються його перевагами. ■

■ «Русскій мір»

Неспогівана «пропуска» священника затягує виселення «московитів» з найдревнішого собору

Справа із примусовою «депортацією» релігійного утворення упц мп з приміщення Успенського храму у Володимирі знову переноситься через несподівані обставини

Ігор БУГ

Виявилося, що в культовій споруді був прописаний один із представників духовенства громади. Саме він, як фізична особа, подав апеляцію до суду, стверджуючи, що рішення про виселення порушує його особисті права, пише інтернет-видання «БУГ».

Як саме він зміг прописатися у державній пам'ятці, яка перебувала в оренді – наразі залишається відкритим питанням і потребує додаткового розслідування. Але справа затягується і пішла на нове судове коло.

Ця апеляція призупиняє дію рішення Господарсько-

«Клірик, який подав апеляцію – не єдина прописана особа в соборі.»

го суду Волинської області щодо обов'язкового звільнення приміщення до 29 травня. А це означає, що Державна виконавча служба не може наразі розпочати процедуру виселення. Тим паче, за даними «БУГ», клірик, який подав апеляцію – не єдина прописана особа в соборі.

Нагадаємо, Свято-Успенський кафедральний собор у Володимирі збудований за часів волинського князя Мстислава II Ізяславича у 1160 році. ■

■ Спеціальний репортаж

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ЯК ТІЛЬКИ ЗАКІНЧИШ ШКОЛУ – МИ ОДРУЖИМОСЯ»

До Хвесиків ми їхали, як жартували, з допомогою свого «навігатора»: староста набрала номер телефону Раїси Іванівни, й жінка дистанційно керувала маршрутом, де саме повертати з лісової доріжки, щоб потрапити до їхньої хати. Ну, а там нас зустрів хазяїн, Анатолій Павлович, і... кози, які слухняно йшли за ним. Якби вдалося зробити лише знімки з цього обійстя, то вже вони дуже багато розповіли б. Насамперед про те, що тут живуть патріоти – жовто-блакитний прапор зразу привертає увагу (ці кольори – національні наші символи – і на давній криниці-журавні). І, звичайно, що дбайливі господарі мешкають у цьому віддаленому куточку: коник пасеться, гуси гелгочуть, дров чимало припасено, а на саморобній грубці у дворі – котел, у якому варять корм для свиней, тож тримають їх безперечно і в цьому хазяйстві, де, крім хати, є і літня кухня, й чимало господарських споруд – як уже на хуторі з його роздoliaм. І навіть про те, що на хуторі Частий живе любов подружжя Раїси й Володимира Хвесиків, промовляє світлина: такі усміхнені чоловік і жінка, які охоче позують для камери, не можуть лише грати, як мовиться, на публіку. Та що там гадати – ми ж зустрілися й могли про все розпитати в них самих. Забігаючи наперед, скажу, що перше звернення – не обманливе...

Хто ж це подружжя – корінний хуторянин, чи, може, для обох Частий є малою батьківщиною, як про це зайшла мова, Раїса Іванівна сказала:

– Моє тут коріння, а чоловік – родом із села Лахвиці.

– У приймачі я суди прийшов, – додає Анатолій Павлович й пригадує, як то було: – Працював у меліоративній службі – в кінці 1970-х – на початку 1980-х років, якраз осушенням на Любешівщині займалися. Тоді й познайомився зі своєю майбутньою дружиною. Десять років ми зустрічалися. І то, мабуть, так склалося, бо Рая це, безталаннісенькою була, а то ще б раніше посватав. «Як тільки закінчиш школу – ми одружимося», – сказав їй. Так і було. На «октябровські» свята (хто жив у Радянському Союзі, то знає, що 7–8 листопада було свято Жовтневої революції чи точніше, як з'ясується згодом, – більшовицького перевороту 1917-го. – Авт.) ми одружилися.

На хуторі Частий і було весілля, – «олімпійське», як чоловік його називає, бо ж припало на 1980-й, коли в Москві проходили Літні Олімпійські ігри. Нареченому – двадцять один рік, його обраниці – всього сімнадцять з половиною.

– Світла тоді тут ще не було, – при лампах пригощали гостей – день же восени короткий, – пригадує Раїса Іванівна. – І наші старші діти, Богдан і Таня, народилися ще в той, «приламповий» час. Тільки через п'ять років електрифікували хутір. І вже молодші син та дочка, Василь та Юля, не знають, що то таке гасова лампа.

Зараз можна поміркувати, що значною мірою як і затримало людей на хуторі, по суті, врятувала його. На щастя, середина 1980-х років – це вже такий час, коли в Радянському Союзі відійшли від повального переселення з хуторів у села, а раз так, то там,

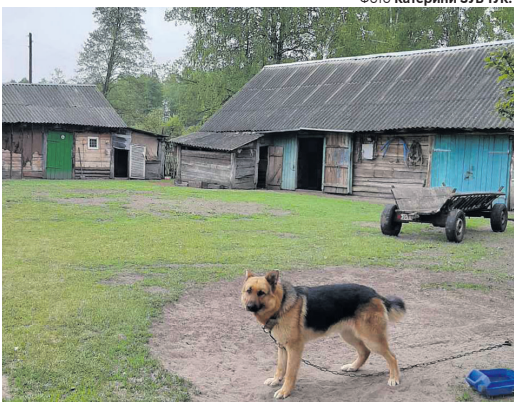
За 3 км від білорусі, на хуторі Частий, живе... СПРАВЖНЯ ЛЮБОВ

Звичайно, і коник є, і його не треба водити десь далеко на пасовисько, бо воно тут – поряд із хатою.

Наші національні символи-кольори – і на давній криниці-журавлі.

Ось така хутірська картинка: чимало господарських споруд, віз, собака, який при господарях на гостей не гавкає...

Того дня господиня хліб збиралася пекти – розчина підходила в мисці.

де вони збереглися, подбали про елементарне в кінці ХХ століття – електрифікацію.

«ЧОЛОВІК ІЗ КЛЮЧАМИ ВІД КВАРТИРИ ПРИЙДЖАВ – ХОТІВ, ЩОБ МИ ВИБІРАЛИСЯ В БІЛОРУСЬ»

Коли Володимир і Раїса Хвесики поженилися, то чоловікові не дуже хотілося жити на хуторі, ще й у приймаках. Була думка, щоб у своїх Лахвицях побудувалися, чи в білоруські поїхати, як багато любешівців у той час і робили.

– Коли в нас уже був старший син Богдан, а доньку Таню чекали, то чоловік якось із ключами від квартири прийжджав, – каже Раїса Іванівна. – Хотів, щоб ми вибиралися в Берестьку область – там Анатолій тоді робив. Та я не схотіла, бо не могла батька покинути самого (мама в 1984 році не стало). Він сказав, що зі свого хутора нікуди не піде, – тут йому, на правдіській землі, вмирати. Так все й вирішилося.

– А я вже город посадив на Берестьчині, думаю, як будемо там хазяювати. Не вийшло, – говорить Анатолій Павлович і тут же додає, ніби пояснюючи таку свою поступливість: – Любив свою Раю, того й не перече, приймав її рішення.

– Чи ж не пошкодували згодом, що не перебралися десь ближче до цивілізації? З приводу цього у Раїси Іванівни найперше спогад про своє хутірське дитинство, юність – як залазили із сестрами (у неї їх дві) на піч, де тепліше, і при лампі уроки вчили – писали, читали, як у Гірки в школу добиралися:

– Як водою не заливало стежки-доріжки, то ходили пішака.

■ Сіль землі

...раціоналізм одні фрейдисти. Горді – це не було всього необхідного, але ми складаючи рук, у колективі склалася і... ерапетичним відділенням досить і... іта і розумна сія Олексівна юна була вже ем і мала ве- і серед коле- роїв відала догнива, спра- грамотна лю- а наставниця яху лікаря. У зчитися, вона вом великим йки можливо в інституті ці, – це все я і було і цікаво, а все знати. вчила ще на надзвичайної сті викладач

Любов Федорівна Хом'як. Початок лікарської діяльності.

Нині Любов Федорівна – лікар вищої категорії, відмінник охорони здоров'я, кандидат медичних наук.

«Козулі під хату приходять. Стануть і роздивляються, не дуже й бояться – не вітаються, як і побачать тебе.»

побуту?

До речі, того дня господина, як на замовлення, хоч і не знала, що до неї «з газети придуть», хліб збиралася пекти – розчина підходила в мисці.

– Магази́нний теж купуємо, але й від домашнього не відмовляємося, – каже Раїса Іванівна, знявши рушник, яким накрита миска з розчиненим тістом, що вже от-от мало бути готове до замісу. – Часом кожного дня в Гірках буваю, а інколи й два тижні не йду нікуди з хутора. Як уже дуже треба (там же дочка живе, там – церква), то чоловік мотоциклом завезе. Коли ж мокро, як торік було, то коника запрягали й кудиіндею добиралися.

Про те, щоб покинути хутір, у Хвесиків уже давно й думки нема:

– А куди нам іти? То ж хату в селі треба купляти, а де таку знайдемо, як наша, – впорядкована, обжита...

Де, перепарфозовуючи відому українську народну пісню, є «і ставок, і млинок, і вишневецький садок». Млинка, правда, нема, а ось ставок – чималий, що неподалік хати, вабить водним плесом. Як розповів господар, зробив його, захотілося провідати дітей. Як почалося повномасштабне вторгнення, то вже й вибратися звідти не можна. От і маємо, що четвертий рік не бачимося – тільки по телефону поговоримо – ото і все.

коли все почалося, ми переночували в дочки у Гірках, бо вона так захотіла, а потім і разочку нікуди не їхали. Хоч до білорусі наврошкі кілометрів три, тож страшно було. Ніколи б не подумала, що таке колись буде. Це ж так все перемішалося – в білорусі живуть родичі, знайомі. І сестра моя одна зараз опинилася там. Вона живе в Гірках, а склалася так, що якраз перед самою війною вирішила поїхати в білорусь – захотілося провідати дітей. Як почалося повномасштабне вторгнення, то вже й вибратися звідти не можна. От і маємо, що четвертий рік не бачимося – тільки по телефону поговоримо – ото і все.

– А потім той льон треба було рвати, тіпати. У Гірках колгосп мав спеціальне приміщення, де льон обробляли. Машини вранці забирали людей по хуторах і звозили туди. Працювали позмінно – біля льону роботи багато.

Спогад про це непросте хутірське життя є, по суті, й поясненням того, що ніхто з чотирьох дітей Хвесиків не залишився тут. Богдан із сім'єю живе в Києві, Василь – в Ірпені на Київщині, донька Тетяна – в Гірках, наймолдша Юля – у Ветлах, а зараз, у війну, вона в Німеччині виїхала. А от онуки, яких у Хвесиків п'ятеро, то, за словами подружжя, тут такі, на хуторі, виростили.

– Зараз, як побільшали, то вже не так часто до нас приїжджають, – каже Раїса Іванівна. – Та ще й війна – особливо на початках неспокоїно було.

А щодо того, як пережили хуторяни той неспокійний час, коли з боку білорусі був ймовірний наступ росіян, то в жінки така відповідь:

– Одну тільки ніч, ту першу,

«ВІНЧАННЯ, ПЕВНО, БУДЕ ВЖЕ ПІСЛЯ ВІЙНИ, ЩОБ ДІТИ, ОНУКИ ВСІ ЗІБРАЛИСЯ»

Про те, що розпався Радянський Союз, у Хвесиків такий спогад-жаль – без грошей вони залишилися, бо, що мали на ошадних книжках, пропало.

– А такі ж мали заощадження, – розповідає Анатолій Павлович. – Ми ж три корови завжди тримали, шестеро свиней, а ще бичків годували. Овечь мали в хазяйстві двадцять штук. Було ж за продати. Гроші збирали з думкою про майбутнє, бо ж діти росли. Шкода праці.

– А так звану Юльчиню тисячу хоч забрали? – питаю хуторян.

– Забрали – ото й усе, решта пропала, – чую у відповідь. – Та й то вже не та тисяча, що колись. Що за неї можна було купити?..

Ця втрата забувається геть, коли в сім'ї є набагато цінніше – любов і повага.

– По-різному буває, як, мабуть, і в усіх, – каже Раїса Іванівна, – не без того, що й посваримося, але швидко й помирюся. Через все

У лікарні до неї була черга пацієнтів.

У 92 роки лікарка Любов Карасовська вишила сорочку воїну, який втратив обидві ноги

Продовження.
Початок – на с. 1

Любов ХВАС

«Я... знаєте, не люблю без діла сидіти, – починає розмову Любов Федорівна, а я помічаю початий вишиваний рушник на столі. – Коли мене кликали жінки на лавочку поговорити, не йшла, то не для мене. Я краще щось почитаю, повишиваю чи на дачу поїду.»

Вишиванням особливо захопилася уже на заслуженому відпочинку, зізнається співрозмовниця, коли часу стало більше на заняття для душі. І ми разом захоплено поринаємо у її життєві спогади, сповнені тепла, болю й перемог, пройняті духом епохи й особистої сили, виковані часом, надією й працею.

«ВЖЕ У 8-10 РОКІВ ДО МЕНЕ ПІВ СЕЛА ХОДИЛО, ЩОБ... «ПОЛКУВАЛА»

Народилася у селі Байківці, тоді це був Голубівський район. Була наймолдшою донькою серед 5-ох дітей, двоє з яких померли. Вона теж з'явилася на світ ковили немовлям, тож батьки поспішали її хрестити, побігли до церкви навіть імені не знаючи. Священник сам обрав їй ім'я – Любов. І воно стало дороговказом та головною рисою у її житті.

За Польщі Люба закінчила перший клас. Згодом прийшли совєти, війна охопила Україну, затиш

■ Погода

Літо розпочалося дощами і грозами з градом

До кінця цього тижня очікується нестійка погода, пройдуть дощі різної інтенсивності

Галина ШВАБЮК

третім найхолоднішим у рейтингу з 1947 року. На першому шаблі – 1980-й із температурою +9,9°C, на другому – 1965-й із температурою +10,3°C.

Більше того, у травні зафіксовано два температурні рекорди найнижчої температури повітря для конкретного дня.

Найхолодніше було 8 травня, коли мінімальна температура повітря знижувалася до 0 – -2°C морозу.

Найтепліше – 3 та 22 травня, коли максимальна температура після полудня досягла – +23 – 26°C тепла.

Опадів по області випало від 66 до 93 мм, що становить 114 – 145% місячної норми. ■

вання до омріяного медінституту, пані Любов пам'ятає, як зараз: «Йдемо ми з матір'ю з одного боку дороги, а поштарка – з другого. А між нами женуть корови колгоспні, їх так багато! Вона кричить мені: тобі є лист зі Станіслава! А нема як добратися до неї через тих корів (сміється). – Авт.) От я нарешті беру конверт, відкриваю, а там пише: «Приїжджайте на заняття». І я кричу на весь голос: «Ура!». Така велика радість, знаєте, була»...

«НАЙГОЛОВНІШЕ У ЛІКАРСЬКІЙ ПРАЦІ – ПОСТАВИТИ ДІАГНОЗ»

Нині Любов Федорівна – лікар вищої категорії, відмінник охорони здоров'я, кандидат медичних наук. Її мудрість і досвід стали школою для багатьох. Навчаючись в інституті, вона готувалася стати хірургом, і повернутися на Волинь. Але їй сказали, що тут такі спеціалісти є. Тоді обрала фах ЛОРа. На 6-му курсі молода дівчина уже досить успішно приймала пацієнтів поряд із лікарем. Її здібності оцінили і пропонували залишитися на кафедрі та працювати над дисертацією. Втім, вона відмовилася, бо понад усе прагнула лікувати людей.

Повернулася у Ковель і розпочала трудовий шлях як дільнична терапевтка та викладачка у медичному училищі. Віддавала справи з усім серцем: сумлінно готувалася до занять, ділилася знаннями, досвідом, любов'ю до професії. І навіть сьогодні колишні студенти впізнають Любов Карасовську на вулицях, зупиняються, дякують за мудрість, розуміння та підтримку. Бо і в лікарні до неї була черга пацієнтів. Адже чітко і вміло встановлювала діагнози. Це, каже, найголовніше у лікарській праці.

Коли проходила медичні курси у Львові та Києві, там помітили її професіоналізм та величезний багаж знань і підказали зайнятися дисертацією. Тоді Любов Федорівна завідувала інфекційним відділен-

ням. Під її керівництвом вісім років поспіль відділення було кращим у лікарні, займало перше місце. Тож водночас із роботою писала і наукову працю на тему інфекційних хвороб. Цей шлях, звичайно ж, був непростий. Треба було перечитати безліч фахової літератури, вітчизняної та іноземної, вивчати досвід колег... Странність і любов до медицини привели до успіху: наукову роботу високо оцінили під час захисту в медінституті у Москві. Тож та пропонували їй, уже професіоналу з науковим ступенем, лишастись працювати. Але не погодилася, її більше вабило рідне місто Ковель. І, повернувшись, з повною самовіддачею, вірністю своєму покликанню, натхненно допомагала оздоровлюватися волянянам.

«Бог бачить, я ніколи нікому не зробила зла, навіть тій людині, яка мені, бувало, пакостила, – каже лікарка. – Не кляла ніколи, тільки у важкий час просила: «Господи, дай сил витримати!». І мені він, видно, допомагав. Бачите, ще досі держить мене на світі».

Безперечно, і тому, що Любов Федорівна рятувала життя багатьом людям, виходжувала пацієнтів з любов'ю. У її згадках щемних та вражаючих історій – безліч! Не раз до лікарки підходили просто на вулиці колишні пацієнти чи їх рідні, щоб подякувати, подяки писали і в газети.

Запитую: що, на Вашу думку, є найважливішим для успішної праці медика: талант, інтуїція, суцільні досягнення та технології, які нині значно полегшують робити діагностику?

«Треба все-таки наполегливо вчитися, – не задумуючись, відповідає Любов Федорівна. – Без фундаментальних знань дуже важко бути справжнім фахівцем».

Продовження
розповіді – на с. 16

Друзі, передплатіть, будь ласка, інше наше видання, яке називається «Цікава читанка».

«Цікава читанка» – це видання, яке називається «Цікава читанка». Воно містить багато цікавих матеріалів, зокрема, про ікони Богородиці. Ікона Богородиці «Благодатне небо» – це ікона, яка зображує Богородицю, яка носить на руках Христа. Ця ікона є однією з найкращих ікон Богородиці. Вона була створена в 15-му столітті. Ця ікона є однією з найкращих ікон Богородиці. Вона була створена в 15-му столітті.

Ікона Богородиці «Благодатне небо». У липневому випуску, який вийде у вигляді глянцевого календаря, ми запропонуємо вам головні молитви, які має знати кожен українець.

Переконані: таку «Цікаву читанку» з іконою Богородиці «Благодатне небо» Ви залишите в своїй оселі на видному місці.

Ціна – всього 15 гривень.
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 38036.
Звертайтеся до Бога рідною мовою!

ПРИЄДНУЙСЯ ДО КАНАЛУ В VIBER "ТІЛЬКИ УКРАЇНСЬКЕ".

Пульс тижня

Перетворив дім на наркопритон

За процесуального керівництва прокурорів Ковельської окружної прокуратури 35-річному жителю селища Стара Виживка повідомлено про підозру в утриманні місця для незаконного вживання психотропних речовин та у наданні приміщення для незаконного їх вживання (ч.ч. 1,2 ст. 317 КК України)

Наталка МУРАХЕВИЧ

Слідство встановило, що упродовж січня-квітня 2025 року чоловік дозволяв охочим вживати психотроп РVP у себе в будинку, де було усе необхідне для цього обладнання. Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді домашнього арешту. Досудове розслідування здійснює Ковельське РУП ГУНП в області.

Біс поплутав?

Фото: ГУНП у Волинській області.

На щастя, ніхто не постраждав.

37-річний чоловік спалив вщент будинок односельця

За вчинене зловмисникові загрожує до десяти років позбавлення волі.

Любов ВОЛИНЮК

До поліції надійшло повідомлення від жителя Шацької громади про те, що невідомий підпалив його будинок. Співробітники кримінальної поліції оперативно встановили, що до вчинення злочину причетний 37-річний односелець заявника. Будинок знищено повністю, на щастя, ніхто не постраждав. Зловмисника затримали у процесуальному порядку. За процесуального керівництва прокуратури слідчі повідомили затриманому про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 194 Кримінального кодексу України. Йдеться про умисне знищення майна шляхом підпалу. Вирішується питання про обрання запобіжного заходу – тримання під вартою. Триває досудове розслідування.

У номер!

План «повітряної» контрабанди тютюну зірвали

Поблизу одного з сіл Турійської селищної громади правоохоронці нещодавно виявили трьох осіб, які за допомогою безпілотного літального апарата намагалися незаконно переправити сигарети до Польщі

Любов ВОЛИНЮК

Організатором схеми виявився 27-річний мешканець Ковельського району. Його спільниками були двоє місцевих юнаків 2003 року народження. За місцем проживання фігурантів справи було проведено обшуки. У ході слідчих дій у підозрюваних вилучено: безпілотний літальний апарат типу «літак», катапульту та гуму для запуску БпЛА, ноутбук для керування дроном, комплектуючі й акумулятори до безпілотника, а також сигарети марки «LIFA» без акцизних марок, які зловмисники планували переправити через українсько-польський кордон. Викриття відбулося завдяки злагожденій роботи оперативників Волинського прикордонного загону, співробітників Територіального управління Бюро економічної безпеки у Волинській області та СБУ, за участі військовослужбовців відділу прикордонної служби «Рівне» та аналітиків. Процесуальне керівництво здійснює Волинська обласна прокуратура.

На лінії вогню

Його хобі – знищувати з гранатомета ворожу техніку

Колись улюбленим заняттям Олександра було рибальство, тепер він «полює» на бронетехніку окупантів

Воїн ЗСУ Олександр жартує: «Які часи, такі й хобі».

14 ОМБр

ОЛЕКСАНДР

Хобі – нищити ворога з гранатомета.

Воїн ЗСУ Олександр жартує: «Які часи, такі й хобі».

Проблема

У Ковельському МТМО більше не забиратимуть донорську кров

Відтепер донорам доведеться їздити до Луцька чи Володимира

Любов ВОЛИНЮК

У Ковельському міськрайонному медичному територіальному об'єднанні з 4 червня більше не здійснюватимуть забір крові від донорів. Про це Суспільному повідомив завідувач відділення трансфузії Мирослав Самчук. Він пояснив, що згідно з постановою Кабінету Міністрів України, медичні установи, які виконують переливання, не матимуть ліцензії на проведення забору крові. Відтепер це дозволено виключно спеціалізованим суб'єктам системи крові. На Волині до таких належать комунальне підприємство «Волинський обласний центр служби крові» та його структурний підрозділ – Володимир-Волинський відділ трансфузійної допомоги. «МТМО є закладом охорони здоров'я, тож від 4 червня відділення функціонуватиме лише як лікарняний банк крові. На жаль, це створює додаткові труднощі, адже буде дорого і важко донору їхати з Камінь-Каширського у Луцьк, щоб здати кров», – зазначив Самчук. Завідувач відділення трансфузії розповів, що протягом року тут заготовляли до 1500 літрів консервованої крові. Щодня у відділення приходили до 20 донорів з Турійщини, Ратнівщини, Старовижівщини, Любешівщини, Камінь-Каширщини та Ковельщини. З його слів, у забірному блоці працювало вісім медичних працівників. Їх переведуть на роботу в інші відділення, нікого не звільнять. Необхідну донорську кров до закладу будуть привозити з Луцька. Наразі склали прогнозovanу щоденну, щотижневу та щомісячну потребу, каже Мирослав Самчук, але інформація щодо необхідної кількості крові є конфіденційною та розповсюдженою не підлягає.

Проблема

У Ковельському МТМО більше не забиратимуть донорську кров

Відтепер донорам доведеться їздити до Луцька чи Володимира

Любов ВОЛИНЮК

У Ковельському міськрайонному медичному територіальному об'єднанні з 4 червня більше не здійснюватимуть забір крові від донорів. Про це Суспільному повідомив завідувач відділення трансфузії Мирослав Самчук. Він пояснив, що згідно з постановою Кабінету Міністрів України, медичні установи, які виконують переливання, не матимуть ліцензії на проведення забору крові. Відтепер це дозволено виключно спеціалізованим суб'єктам системи крові. На Волині до таких належать комунальне підприємство «Волинський обласний центр служби крові» та його структурний підрозділ – Володимир-Волинський відділ трансфузійної допомоги. «МТМО є закладом охорони здоров'я, тож від 4 червня відділення функціонуватиме лише як лікарняний банк крові. На жаль, це створює додаткові труднощі, адже буде дорого і важко донору їхати з Камінь-Каширського у Луцьк, щоб здати кров», – зазначив Самчук. Завідувач відділення трансфузії розповів, що протягом року тут заготовляли до 1500 літрів консервованої крові. Щодня у відділення приходили до 20 донорів з Турійщини, Ратнівщини, Старовижівщини, Любешівщини, Камінь-Каширщини та Ковельщини. З його слів, у забірному блоці працювало вісім медичних працівників. Їх переведуть на роботу в інші відділення, нікого не звільнять. Необхідну донорську кров до закладу будуть привозити з Луцька. Наразі склали прогнозovanу щоденну, щотижневу та щомісячну потребу, каже Мирослав Самчук, але інформація щодо необхідної кількості крові є конфіденційною та розповсюдженою не підлягає.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 50 грн за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 100 грн за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – 100 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – 50 грн. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

● Куплю автомобіль ЛуАЗ (Волинянка) та запчастини до нього. Тел. 068 854 27 36.

СИЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картоплезбиральні комбайни АННА (щойно привезені з Польщі), гноєрозкидач, прес-підбирач Сіпма, маніпулятор Епсілон. Ціни договірні. Тел.: 0505624572 (вайбер), 0980393636.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставка. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

● Продам породистого бичка шоколадного кольору. Вік 6 місяців. Луцький район. Тел.: 098 271 92 72.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 0964224834.

■ Болить!

Голова Волинської ОВА Іван Рудницький та очільниця Камінь-Каширської РВА Ольга Ващук віддали шану Героям.

Фото Андрія ЛІТВІНЧУКА.

Кожне ім'я на Алеї героїв – це історія мужності, жертвності та безмежної любові до рідної землі.

На Алеї Героїв, на жаль, – нові імена...

Цими днями в Камені-Каширському відбулося освячення нових банерів із іменами захисників, які віддали своє життя за волю та незалежність України

Богдана КАТЕРИНЧУК

На цьому святому місці, яке стало символом пам'яті, гідності та незламності, громада вшанувала полеглих хвилиною мовчання та покладанням квітів. Кожне ім'я на Алеї – це історія мужності, жертвності та безмежної любові до рідної землі.

«Кожне ім'я на Алеї – це історія мужності, жертвності та безмежної любові до рідної землі.»

Настоятель Свято-Миколаївського храму міста Каменя-Каширського, військовий капелан отець Володимир Мицько освятив нові банери з іменами полеглих земляків, які поповнили Небесне воїнство та Алею Героїв, – Петра Птачика, Миколи Макарчука, Валентина Карпіка, Андрія Пронцевича, Анатолія Мазура, Володимира Мельника, Романа Куяви. Присутні родичі, керівництво області, району, мі-

ста та мешканці громади схилили голови у глибокій скорботі та вдячності. Алея Героїв є живим нагадуванням про подвиг тих, хто став на захист України. Цього ж дня під час урочистого заходу на Алеї Героїв у Камені-Каширському було вручено високі державні нагороди – ордени та медалі. Нагородження очолив начальник Волинської обласної військової адміністрації Іван Рудницький. Орденом «За мужність» III ступеня нагородили Володимира Мельника – молодшого сержанта, уродженця села Іваномисьль, жителя міста Каменя-Каширського району (високу відзнаку отримав син – Артем Мельник), Володимира Хаймика – старшого сержанта, уродженця села Кримне (нагороду вручили дружині – Галині Хаймик), Леоніда Павлючика – солдата, уродженця села Мала Глуша (орден отримали діти – Тетяна Старушик та Назар Павлючик), Андрія Марценюка – солдата, жителя села Боровне (орден вручили мамі – Вірі Марценюк та сестрі – Наталії Кадирі). Крім того, медаллю «За поранення» нагороджено Анатолія Островського, Ігоря Пахачука, Максима Повха. ■

■ Проблема

Фото: dsn.gov.ua.

Хоч більшість змій, які водяться в Україні, не отруйні, все ж трапляються й небезпечні.

31-річну жінку вкусила невідома змія

Це сталося в селі Рудка-Червинська Камінь-Каширського району

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Виклик бригади екстреної медичної допомоги надійшов 27 травня в обідню пору, розповів «Супільному Луцьк» фахівець зі зв'язків із громадськістю Во-

линського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Петро Герасименко. Змія вкусила жінку у високій траві на власному ж об'єкті в ділянці гомілково-ступневого суглобу лівої ноги. Її госпіталізували до Любешівської багатопрофільної лікарні, Зі слів медичного директора закладу Андрія Гука, жінка перебувала у стабільному стані, вона отримала

всю необхідну медичну допомогу. Стосовно того, чи змія була отруйною, інформації немає. І протизміїної сироватки постраждалій не вводили, оскільки її в лікарні не було. За словами медичного директора закладу, це вже не перший випадок укусу змій в Камінь-Каширському районі – попередній був тиждень до цього. Тоді теж змія вкусила жінку...

«У разі укусу змій намагайтеся якнайшвидше потрапити до лікаря, щоб отримати необхідну допомогу.»

Як стало відомо, постраждала із села Рудка-Червинська вже вдома. У телефонній розмові староста Новочервищанського старостинського округу Раїса Яцук розповіла, що, на щастя, все в жінки (до речі, матері трьох дітей) обійшлося благополучно. Звичайно, з приходом літа людям треба бути обачливими, щоб не нарадитися на можливу небезпечку, яка може підстерегти, як засвідчує останній випадок, навіть на своєму об'єкті. Довідка «Волині»: Більшість укусів трапляється в

період із квітня по жовтень, коли на вулиці тепла погода й люди часто вибираються на природу. Хоч більшість змій, які водяться в Україні, не отруйні, все ж у різних регіонах трапляються й небезпечні види. У разі укусу змій намагайтесь якнайшвидше потрапити до лікаря, щоб отримати необхідну допомогу. Якщо транспортування до медичного

закладу вимагає певного часу, надайте первинну допомогу постраждалому: стежте, щоби він менше рухався, звільніть уражену частину тіла від одягу, взуття, прикрас тощо, на місце укусу накладіть стерильну пов'язку з антисептиком, дайте постраждалому воду – при укусі змій важливо багато пити, якщо є аптечка, дайте 1–2 таблетки ліків від алергії, при транспортуванні покладіть уражену кінцівку на підвищення, якщо є така можливість, прикладіть до рани лід, обгорнутий у тканину. ■

Фото: Михайло ХИМИН.

Фото: ukr.net.

Сичик-горобець на території Національного парку «Прип'ять – Стохід», травень 2025 року.

■ Пульс тижня

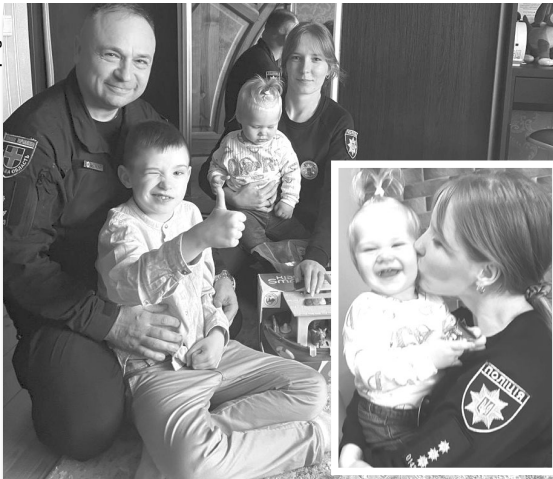
На фронті знають, як добре їм допомагають із Маневиччини

Маневицька територіальна громада отримала теплі слова вдячності від командира 68-ї окремої єгерської бригади імені Олекси Довбуша, підполковника Сергія Третяка

Богдана КАТЕРИНЧУК

Цими днями до селищної ради завітав з подякою за неодноразову всебічну допомогу, значний внесок у справу розвитку, забезпечення життєдіяльності представник бригади і мужній земляк маневиччан – військово-вослужбовець Микола. Він передав відзнаку жителям громади за підтримку та надання допомоги для військових. «Це велика честь для нас – знати, що наша підтримка важлива й відчутна на передовій. Дякуємо кожному хто тримає мирне небо над нами, хто щодня ризикує життям заради нашого спокою. Намагаємося і надалі допомагати різним підрозділам Збройних Сил України, адже разом ми – сила! Разом ми – незламні!», – йдеться на сайті Маневицької селищної ради. ■

Фото: пр.громад.

Керівник маневицької поліції Сергій Назарук наголосив, що родина загиблого товариша ніколи не буде поза увагою.

Він так і не дізнався, що в них із дружиною буде друга дитина

Маневицькі поліцейські привітали з днем народження сина загиблого на війні колеги Володимира Степашука, якому 29 травня виповнився 1 рік

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Володимир Степашук – колишній начальник сектору дізнання Маневицького відділення поліції – у лютому 2023 року став бійцем полку спеціального призначення. Загинув як Герой у бою 13 вересня 2023-го. Він так і не дізнався, що стане батьком удруге. Маленький син, якому не судилося побачити тата, одержав іграшки, солодоші та чудові емоції. У дружини загиблого є старший син Олег, якому нещодавно виповнилося 9 років. Сім'ю постійно відвідують та підтримують колеги-поліцейські. Як наголосив керівник маневицької поліції Сергій Назарук, родина загиблого товариша ніколи не буде поза увагою. ■

Захисник із Бірок отримав медаль «За поранення»

Медаллю Міністерства оборони України «За поранення» нагороджено жителя села Бірки, що на Любешівщині, колишнього воїна 68-ї окремої єгерської бригади – Василя Сергійчука

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Василь Іванович був поранений під час бойових дій, захищаючи державний суверенітет і територіальну цілісність України. Любешівський селищний голова Олег Кух передав захиснику щирі слова вдячності за його мужність, самопожертву та відданість Україні, а також висловив подяку від усієї громади. – Пишаємось нашими Героями. Завдяки таким людям, як Ви, тримається Україна. Бажаю міцного здоров'я, сили духу та скорішого миру Україні», – зазначив Олег Кух, звертаючись до Василя Сергійчука. ■

■ На лінії вогню

«Було, що кацапи захоплювали перший поверх будинку, але через отвори в стелі їм прилітали наші гранати...»

Спогади офіцера ЗСУ
Геннадія Старушика
про три роки війни
у складі «Сталевої
Сотки»

Микола МИХАЛЕВИЧ,
завідувач Кортеліського
історичного музею
Ковельського району

ЗВІЛЬНИВСЯ ЗІ
СЛУЖБИ В РОСІЇ, ЩОБ
СЛУЖИТИ В УКРАЇНІ

Геннадій Григорович Старушик народився у березні 1969 року в селі Замшани на Ратнівщині. Закінчив середню школу в 1986-му і поступив у Сімферопольське вище військово-політичне будівельне училище. Після чотирьох років навчання призначили замполітом в автомобільному батальйоні у московській області. Там прослужив аж до розформування частини у 1993-му. Ще раніше під час відпустки одружився. Дружина Людмила – з Ратного, працює вчителем. У росії зі служби звільнився, щоб служити в Україні.

Коли приїхав у Київ, то зрозумів, що потрапити у Міністерство оборони буде дуже складно, бо біля входу на КПП стояли сотні людей. Оглянувся навколо і побачив прапорщика, який ішов із діловим виглядом, і, очевидно, служив у міністерстві. Підійшов до нього і чемно попросив допомогти потрапити на прийом до «потрібних» людей. Прапорщик сказав іти за ним, і, обійшовши збоку КПП, завіз Геннадія через дірку в огорожі у приміщення. Потім показав у кінець коридору кабінет, де вирішувалися кадрові питання. Там сиділи чотири полковники, які почали пропонувати різні варіанти служби – від Львівської області і аж до Охтирки. Але Старушик на це не погоджувався і наполягав, що хоче служити ближче до дому. Зрештою, цю дискусію допомогла вирішити позитивно сумка із могоричем, яку Гена передбачливо прихопив із собою. Йому сказали піти погуляти, поки підготують необхідні документи. Після обіду, знову через дірку в огорожі, Старушик повернувся до кабінету і отримав призначення у зенітно-ракетний дивізіон, який базувався в лісі, на околиці його рідного села Замшани.

Правда, незабаром дивізіон перевели в інше місце, але тепер перейти в Ратнівську частину ППО

Геннадій Старушик із побратими та відомим футболістом луцької «Волині» та київського «Динамо» Тарасом Михаликом – уродженцем Любешівщини.

було вже не складно. Прослужив тут 11 років на посаді замполіта, а потім призначили командиром частини у Лукові на Турійщині. Армія тоді державі була не потрібна, гроші майже ні на що не виділялися. Тому, як тільки заробив пенсію, з військової служби звільнився. Свій досвід і знання почав передавати ратнівським школярам, працюючи на посаді викладача «Захисту України».

НА ВЕЛИКУ ВІЙНУ ПІШОВ ДОБРОВОЛЬЦЕМ

Вранці 24 лютого 2022-го, коли почалася велика війна, Геннадій Старушик відразу поїхав у 51-й окремий батальйон територіальної оборони, який базувався на Камінь-Каширщині. Командне ядро підрозділу було вже сформоване, а особовий склад шукали по селах. Пояснювали, що будемо тримати оборону на Волині, захищати свій край. Добровольців було дуже багато, тому відбирали кращих, як за фізичним станом, так і за моральним. Фактично за тиждень батальйон вже сформували і він, як і вся 100-та бригада ТРО, складався майже винятково з волинців. Одночасно і зброю отримували, і людей навчали, і будували укріплення на кордоні з білоруссю.

Їжу для бійців готували по черзі жителі села. Один дядько привіз цілого кабана, вже розібраного, але не мали навіть холодильника, щоб його заховати. У лісі зробили невеличкий полігон і вчили бійців воювати, бо половина з них зброю в руках ніколи не тримали. Оскільки Старушик отри-

мав посаду начальника командного пункту батальйону, доводилося займатися різними питаннями, в тому числі і мінуванням кордону, щоб не допустити ворожого наступу.

На душі було неспокоїно ще й через дітей, які жили в Ірпені. Вони й раніше запитували, що робити на випадок війни, але заспокоював їх тим, що ворог до Києва ніколи не дійде. Син із невісткою виїхали на Волинь вчасно. А дочка з кумами вирушила 28 лютого, коли житомирська траса була вже перерізана. З пів дороги намагалися повернутися до села, де куми мали родичів. Несподівано побачили російський танк, який почав повертати башту в їхній бік. Зупинили бус, і кинулися врозтіч. російські танкісти розстріляли з гармати бус, а потім відкрили вогонь із кулемета по втікачах і вбили 13-річного сина кумів. Дочка із зятем та одностороннім дитиною в руках добігли до ближнього села, але з першої хати їх просто вигнали. Потім упросили одну бабусю, яка мала погріб, їх прихистити. Навколо постійно було чути стрілянину. Лише через 10 днів дітям вдалося вибратися на мирну територію...

У БОЯХ В СЕРЕБРЯНСЬКОМУ ЛІСІ НЕ ЗДАЛИ ВОРОГУ ЖОДНОГО МЕТРА ТЕРИТОРІЇ

Навесні 2023-го вся 100-а бригада поїхала на фронт і замінила у Серебрянському лісі Луганську бригаду ТРО, яку відправили на Волинь. Швидко збудували міцні укріплення замість тих нір і окопчиків,

якими користувалися попередники. Це дало можливість до мінімуму звести втрати і надійно тримати оборону. У ворога ж, навпаки, – втрати були дуже великі. Одного разу волинці навіть затрофеїли російський танк, який разом із БМП зайшов у наш тил через позиції сусідньої бригади. Артилеристи БМП знищили, а танк пошкодили. Його екіпаж утік, наші хлопці танк відремонтували і використовували за призначенням.

– Ми перші в бригаді почали використовувати

«Камінь-Каширська громада презентувала нам важкий безпілотної типу «Вампір», якого перелякані росіяни прозвали «Баба Яга».

ударні безпілотної. До того БпЛА займалися переважно розвідкою, – згадує Геннадій Григорович. – Камінь-Каширська громада презентувала нам важкий безпілотної типу «Вампір», якого перелякані росіяни прозвали «Баба Яга». Ми до нього чіпляли переобладнані на бомби протитанкові міни вагою 10 кг – і це була грізна зброя, як проти броні, так і проти піхоти. Доходило до того, що москалі покидали свої позиції і втікали. Для знищення техніки скидали на дороги магнітні міни. Термобаричними боеприпасами випалювали ворожі позиції. Сухий ліс улітку горів дуже добре. Класно також працювали наші снайпери. За рік війни в Серебрянському лісі волинці не здали ворогу жодного метра території.

Успішні дії «Сталевої Сотки» помітило вище

«Наша «Сталева Сотка» витримує і такі «подарунки» від путіна», – каже захисник із Замшанів.

військове командування і прийняло рішення переформувати бригаду в окрему механізовану. Та замість відправки в тил на доукомплектування, вирушили під Очеретине на Донецькій закривати ворожий прорив. Там у зустрічних боях зазнали важких втрат і змушені були перейти до оборони. Потім ще готували другу лінію укріплень на цьому ж напрямку.

Тільки на початку літа 2024-го бригада потрапила на Яворівський полігон, де отримала поповнення та штатну техніку. Найбільше бійцям сподобалися американські БМП «Бредлі» та німецькі – «Мардер». Вони мають ефективне озброєння і надійно захищають екіпажі та десант від ураження навіть протитанковими засобами.

БІТВА ЗА ТОРЕЦЬК ТРИВАЄ УЖЕ ДОВШЕ, НІЖ СТАЛІНГРАДСЬКА

Два місяці навчання минули швидко, а далі вирушили під Торєцьк. Спочатку обороняли Залізне, а потім відійшли в міську забудову. росіяни мали велику чисельну перевагу і осажено рвалися вперед. Вони навіть перевдягалися у цивільний одяг і, заховавши зброю, проникали за наші позиції та завдавали удару в спину. Деякі місцеві жителі їм активно допомагали і навіть не приховували своїх антиукраїнських поглядів. Ті, хто був за Україну, з міста повинні були вийти. Прихильників росії окупанти теж потім вивозили, доводилося навіть призупиняти вогонь, щоб їм не перешкоджати. Для волинців воювати в міській забудові виявилось набагато складніше, ніж у лісі.

■ Усміхніться!

– Куме, а що це за виття в дубовому гаю?
– Та то росіяни гризуть кору, куме.
– А чому виють?
– Тому що гірка...
російська мова – це діалект, який виник у результаті спроб монгольської орди вивчити українську.

Упіймав українець золоту рибку і каже:
– Хочу, щоб мертві москалі плили по Дніпру.
Рибка:
– Так не усі ж москалі такі погані, зустрічаються серед них і хороші.
Українець погоджується:
– Ну добре, тоді нехай погані москалі пливають у поганих трунах, а добрі – у хороших.

ПРОДАЮ
ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення:
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення
(надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.
Тел.: 0662945953, 0978154505.

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясоєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індички "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підросли.
Комбікорм для всіх видів птиці та тварин.
Діє безкоштовна доставка.
Тел.: 067-362-95-32, 066-408-77-76 (Людя); 096-832-20-58, 067-634-83-34, 050-488-77-71 (Наташа); 067-119-53-13 (Віка).

АДВОКАТ

консультація
БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідцтво ЗП 002973 від 21.06.2022р.

■ Футбол

«Цей українець «зазвіздився». Прапор йому в одне місце»

Колишній захисник національної збірної України 40-річний Артем Федецький розкритикував свого значно молодшого тезку-земляка з Волині – 17-літнього Артема Степанова – за небажання нападника грати за юнацьку команду України (U-20)

Петро ПАС

Українська асоціація футболу оголосила про те, що збірна України U-20 у рамках підготовки до чемпіонату світу в Чилі (27 вересня – 19 жовтня) проведе два контрольні матчі – проти збірних Марокко U20 (6 червня) та Сполучених Штатів U20 (10 червня). Запрошення на ці матчі отримав і волинянин – нападник «Баера» (за-раз, щоправда, переданий в оренду у клуб німецької другої Бундеслиги – «Нюрнберг»). – **Ред.**) Артем Степанов (зріст – 193 см). Проте, як повідомив відомий телекоментатор Віктор Вацко, уродженець Луцька вже вдруге відмовився їхати в збірну. Довгий час УАФ не змогла отримати остаточного рішення від Артема, він ігнорував виклик, але згодом відповів: «Я не зможу приїхати».

Ця відмова обурила його відомого земляка – екстравагантного національного збірної України Артема Федецького. – Якщо Степанов «зазвіздився», то гріш йому ціна тоді, – **заявив Федецький в ексклюзивному інтерв'ю сайту Sport-express.ua.** – Взагалі ж, від чого він мав «зазвіздитися»? Вийшов у двох матчах Ліги чемпіонів на заміну, і що далі? Ну так, він

«Артеме, виклик до збірної України потрібно чекати більше, ніж на власний день народження», – таку настанову Федецький дав Степанову.

Фотоколаж: Sport-express.ua.

футболіст «Байера», але ж не гравець основи, не на провідних ролях. Йому немає від чого ловити зіркову хворобу, як на мене.

Коли ж Артем спіймав зірку, через це багато молодих гравців проходять, то, знаєте, футбол, то така гра, що швиденько тебе на землю може опустити. І може так жорстко приземлити, що мало не здасться.

Якщо людина відмовилася виступати за збірну, то прапор їй в одне місце! Та не наш національний, звісно ж. Я повторюся, для мене виступати за національну збірну України – це завжди була гордість. Коли за тебе вболіває вся країна, це щось, дійсно, неймовірне. Мені пощастило: я заслужив своєю працею зіграти під синьо-жовтим прапором більше 50 матчів (у 53 іграх за національну збірну захисник Артем Федецький забив 2 голи. – **Ред.**).

Екснападник збірної України відверто не розуміє мотивів 17-річного земляка, який вдруге проігнорував виклик до лав юнацької збірної України (першого разу нібито за те, що головний тренер збірної (U-20) Дмитро Михайличенко дав йому підзатильника. – **Ред.**).

– Знаєте, у мене в дитинстві найбільшою мрією було грати не за якийсь топовий клуб, а саме за збірну України, – **продовжує Артем Федецький.** – І я був дуже радий, коли її втілював у життя. А тут ситуація, коли самого викликають, а він нехтує викликом до збірної... Чесно, я навіть не знаю, як це назвати. В моєму розумінні – це просто неприпустимо.

Чим Степанов керується, що і хто йому там радить, я не можу зрозуміти... Виклик

(Кам'янець-Подільський) та СК «Полтава», які посіли, відповідно, перше та друге місце у Першій лізі.

Повернувся до еліти «Металіст 1925» (Харків), який посів третє місце та виграв плей-оф у «Лівого берега» (1:0, 1:0). Також в УПЛ дебютуватиме «Кудрівка» із однойменного села (!) на Чернігівщині, яка посіла 4-ту сходинку в Першій лізі, але змогла перемогти полтавську «Ворсклу» в перехідних матчах (1:2, 1:0, у серії пенальті – 4:3).

«Для мене виступати за національну збірну України – це завжди була гордість. Коли за тебе вболіває вся країна, це щось, дійсно, неймовірне.»

до збірної України потрібно чекати більше, ніж на власний день народження. Грати у синьо-жовтій формі збірної, захищати честь нашої держави, як на мене, то вершина для будь-якого українського гравця, – **поставив жирну крапку Артем Федецький.**

Тим часом стали відомі всі клуби-учасники Української Прем'єр-ліги 2025/26. Право змагатися серед 16 найсильніших команд країни вперше в історії отримали «Епіцентр»

Водночас УПЛ залишили «Ігулець» (Петрове) та «Лівий берег» (Київ), які вилетіли після одного сезону в еліті. «Чорноморець» (Одеса) залишив УПЛ після трьох сезонів, а «Ворскла» (Полтава) вперше вибула з вищого дивізіону після 29 поспіль сезонів. Через триваючу російську агресію клуби вирішили знову не проводити традиційний матч-відкриття сезону – Суперкубок України. ■

■ Знай наших!

Веслувальники Станіслав Самолюк та Анна Айсанова – на н'єгесталі чемпіонату Європи

З 29 травня по 1 червня в болгарському місті Пловдив відбувся чемпіонат Європи з параакадемічного веслування, який урочисто відкрив новий міжнародний змагальний сезон

Леся КВІТКА

У турнірі взяли участь 198 екіпажів із 32 країн.

У складі національної паралімпійської збір-

ної виступили майстри спорту України міжнародного класу – ковальчанин Станіслав Самолюк і Анна Айсанова з Рожищенської громади.

У фінальній гонці в класі PR3 Mix2x Станіслав разом зі своєю партнеркою та дружиною Дарією Котик здобули бронзову медаль чемпіонату Європи. Український екіпаж фінішував третім, поступившись лише представникам Німеччини та Великої Британії.

Це – вагоме досягнення не лише для спортсменів, а й для їхнього наставника, адже прапор Ковеля знову замайорів на міжнародній арені.

Особливо приємною є й та обставина, що українські веслувальники випередили суперників із країни-агресора.

«Це було для нас і команди дуже важливо й приємно», – поділилася враженнями Дарія в коментарі одному з телеканалів.

Срібло чемпіонату дісталось Анні Айсановій. Попередню гонку український

човен завершив на третій позиції, проте у фіналі Анна разом зі своїм напарником Ярославом Коюдою випередили команду Ізраїлю на 3 секунди та вибороли титули срібних призерів чемпіонату Європи! ■

Фото: Ковельська міська рада.

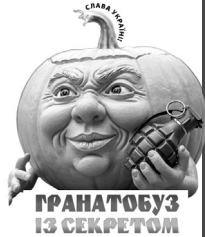
Особлива гордість для Ковеля – прапор міста знову замайорів на міжнародній арені.

■ Увага, конкурс! Відгадайте, що заховали на Волині, – і отримайте приз!

Друзі! Сьогодні, ми оголошуємо великі інтелектуальні змагання на звання найкращого знавця «Літа-2025 року»

Грицько ГАРБУЗ

Але перед тим маємо голосно прокричати «ВІВАТ!» Тетяні РЕПЕТИЛО із села Гуляйполе Калинопільського району Черкаської області, яка стала переможницею нашого попереднього конкурсу!

ПІДСУМКОВЕ ТУРНІРНЕ ПОЛОЖЕННЯ НАШОГО ЗИМОВОГО КОНКУРСУ (ВСЬОГО БУЛО 10 ТУРІВ):

1. Тетяна РЕПЕТИЛО (Черкаська область, Калинопільщина) – 6 балів (+1 бонусний).
2. Анатолій СКАЛБТ (Вінницька область, Жмеринка) – 5 (+2).
3. Ганна ШЕВЧЕНКО (Київ, Київщина) – 5 (+1).

Пані Тетяна знову довела, що вона – супергравець конкурсу «Гранатобуз із секретом»! Щоправда, якби Анатолій Скалбт зі Жмеринки дав відповідь на запитання заключного туру про «першого вбивцю на планеті», то міг би і побороти гравчиню №1. Та й Ганна Шевченко, якби впоралася із цим завданням, розділила б золоту першість. Але цього не сталося – і пані Тетяна Репетило знову – Королева вікторини найрозумніших гравців. Bravo! Так тримати – і не зупинитися! Хай інші спробують кинути Вам виклик!

Бо щось давно не грали у нас потужні знавці типу Віта Бобко із Затурцівської громади, Ольга Сидорук із Шацької громади Волині чи Тетяна Гордійчук із міста Рівне? Кланяємося – і запрошуємо!

А пані Тетяні перерахуємо заслужені 600 гривень за 6 правильних відповідей – буде на торт із шампанським!

Переможців назвали – час шукати нових! Тож оголошуємо новий чемпіонат на визначення суперінтелектуала. Приєднуйтеся до нашої забавки – точно не пошкодуєте, це й стане розумнішими.

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. **За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.**

Хто здобуде найбільше балів протягом 12 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом. Літо-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок: здобутий 1 бал = 100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповів на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю. Отож, починаємо. Перше завдання – дуже легке:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 1

Предмет, який ми сьогодні заховали, іноді ви носите із собою, а його братів більшість тримає вдома в «тюрмі». Хоча, звісно, і «братів» також носять із собою. Але це вже вважається вчорашнім днем. Бо його сучасний варіант – уже як космос, у порівнянні з першопочатковими варіантами, адже нашпигований усілякими модними технологічними штучками.

Пов'язаний наш предмет безпосередньо із тим, кого колись берегли, як зіницю ока, хоча він – ненажера – ніяк не міг насититись... Його «древніший родич» складається із прізвиська українських фанатів із боку москалів і початку назви вотчини диявола. Також його можна знайти у відомій казці Ганса Крістіана Андерсена. І воно не дивно – винайшли «удосконаленого брата», коли той пан Ганс Крістіан ставав дорослим і просто не міг не знати про це ноу-хау, старший «брат» якого виконував функцію бога, якого можна утворити, якщо поєднати сигнальний музичний інструмент (у родовому відмінку без закінчення) і початок синоніма «суперечки».

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?
Слово-відповідь треба надіслати до 15 червня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: **066 133 86 88**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паліяниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу **gryczgarbuz@gmail.com** або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧІКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

3	8			1			4
		2	6				7
			4	8	7		3
				4		2	3
2		1				4	
4	9	5		6			
6			8	5	4		
	7				6	8	
8			7				9
							2

Відповіді на судоку за 28 травня.

9	7	6	5	1	3	2	4	8
1	5	8	6	4	2	7	9	3
2	3	4	7	9	8	5	1	6
7	6	1	8	3	5	9	2	4
8	2	3	4	7	9	1	6	5
5	4	9	1	2	6	8	3	7
6	9	7	3	5	1	4	8	2
3	1	5	2	8	4	6	7	9
4	8	2	9	6	7	3	5	1

■ На поворотах долі

Дві ляльки і 95 тисяч доларів

Подружжя прожило разом довге життя – зі сміхом, буденними клопотами, святами й тишею вечорів. Вони завжди були відверті одне з одним: ділилися думками, переживаннями, радіощами

Лія ЛІС, zytia.org

Та все ж була одна річ, до якої дружина просила не торкатися: стара коробка з-під взуття, що роками стояла на верхній полиці її шафи, загорнута в мереживну серветку. Вона лише тихо казала: «Це – моє. Не треба туди зазирати».

Чоловік поважав її прохання. Він здогадувався, що в тій коробці можуть бути листи з юності, жіночі спогади або дрібнички, що мають значення тільки для неї. Він ніколи не питав. Минуло багато років. І одного дня вона занедужала серйозно. У лікарні, майже шепочучи, жінка

попросила чоловіка: «Принеси мені ту коробку... Час настав».

Чоловік, злегка тремтливими руками, відкрив стару

«Якщо коли-небудь захочеться кричати чи ображатись на чоловіка – не сперечайся. Просто візьми гачок і в'яжи ляльку.»

шафу, дотягнувся до полиці, зняв коробку й відкрив її. І мало не впустив: усередині лежали дві маленькі, дбайливо в'язані ляльки з пряжі... і акуратно перев'язаний пакунок готівки – 95 тисяч доларів.

– Маринко... Що це таке? – спитав він, розгуб-

Фото: фейсбук-група «Життя, яке воно є».

А гроші? Звідки така сума?

гачок і в'яжи ляльку.

У чоловіка перехопило подих. Дві ляльки... За все життя – лише двічі вона була на нього зла. Він зворушено схилився до неї, обійняв і прошепотів: «Кохана...».

Але через мить не втримався:

– А гроші? Звідки така сума?

Марина ледь всміхнулася:

– Це з продажу всіх інших ляльок. ■

■ Смачного! Шарлотка з полуницею

Хочете легкий, ніжний та повітряний десерт? Тоді спробуйте шарлотку з полуницею!

Євген КЛОПОТЕНКО, шеф-кухар, ресторатор, громадський активіст, блогер та телеведучий

Поєднання пишного бісквіта та соковитих ягід певно створене на небесах, адже як інакше пояснити ідеальний смак і текстуру цього десерту? Рецепт шарлотки з полуницею є доволі простим та точно стане вам у пригоді під час сезону полуниці.

КОРИСНІ ПОРАДИ З ПРИГОТУВАННЯ

Щоб випічка вийшла особливо повітряною, вводьте борошно у збиті з цукром яйця в кілька заходів, повільно рухаючи лопаткою згори донизу. Це допоможе зберегти бульбашки повітря в тісті.

Усі духовки – різні, тож перевірте готовність шарлотки за допомогою зубочистки або шпажки – вона повинна виходити з центру пирога сухою.

Ставте шарлотку випі-

Фото: klopotenko.com.

Переконані: такий пиріг сподобається усім!

катися лише у добре розігріту духовку, і старайтеся не відкривати дверцята наступні 35 – 40 хв, адже через перепад температур пиріг може осісти.

Якою великою не була б спокуса, не варто збільшувати кількість полуниці в рецепті понад 300 грамів. Адже під час випікання ягоди та фрукти виділяють сік, через надлишок якого випічка може не пропектись та не піднятися як слід.

ЯКУ ФОРМУ ОБРАТИ

Ми випікали шарлотку у цільній круглій формі, діаметром 24 см (діаметр отвору в центрі форми 6 см). Оскільки це – не-

складний пиріг, то ідеально підійдуть як роз'ємні, так і силіконові або цільні форми з антипригарним покриттям. Рекомендуємо діаметр 18 – 20 см. Не забудьте правильно підготувати форму, наприклад, за допомогою «французької сорочки» або, застеливши дно пергаментним папером.

Інгредієнти (на 6 порцій, час приготування – 1 год.).

- 300 г полуниці;
- 1 ст. л. борошна для панірування полуниці;
- 5 яєць;
- 200 г цукру;
- дрібка солі;
- 10 г ванільного цукру;

- 180 г пшеничного борошна;
- 50 мл олії в тісто;
- 1 ст. л. олії для змащування форми;
- 1 ст. л. борошна для підготовки форми;
- 1 ст. л. цукрової пудри для подачі.

ПОКРОКОВИЙ РЕЦЕПТ:

Крок 1: Полуницю помийте, просушіть, видаліть хвостики та викладіть ягоди в миску. Присипте їх 1 ст. л. борошна, обережно перемішайте.

Крок 2: Збийте міксером 5 яєць зі 180 г цукру, 10 г ванільного цукру та дрібкою солі. Маса повинна збільшитися в об'ємі приблизно вдвічі та посвітлішати. Додайте в неї також 50 мл олії, обережно перемішайте.

Крок 3: Поступово, за допомогою силіконової лопатки, введіть в цукрово-яєчну масу 180 г просіяного борошна.

Крок 4: Змастіть форму для випікання 1 ст. л. олії та присипте зверху 1 ст. л. борошна. У підготовлену форму вилийте тісто, зверху розкладіть полуницю.

Крок 5: Випікайте шарлотку у розігрітій до 160 градусів духовці 40 хв (режим нагрівання верх – низ). Перед подачею, за бажанням, присипте пиріг цукровою пудрою. ■

■ Усміхніться!

😊😊😊

Дід з бабою прийшли в РАЦС розлучатися. Йому – 108, бабі – 103.

Співробітниця РАЦСу запитує:

– Що ж це ви до такого віку дожили і вирішили розлучитися?

Дід відповідає: – Та збиралися, але дітей не хотіли засмучу-

вати, чекали, коли вони помруть.

😊😊😊

Жіноче кохання – завжди роман, а чоловіче – всього лише епіграф до цього роману.

😊😊😊

Щоб після інтиму чоловік не відвертався до стінки, Роза Мойсіївна повісила на стіну фотографію своєї мами.

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
7, 14, 21 червня.

ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 9 – 15 ЧЕРВНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Овнам, ймовірно, заважатимуть цього тижня заздрість недоброзичливців. Не варто витрачати нерви на виконання забаганок керівництва. Відстоювання власних кордонів не принесе нічого хорошого, окрім розчарування в друзях. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Тельцям не можна покладатися на партнера у цей період, навіть якщо це – кохання вашого життя. Взагалі, зірки радять провести цей депресивний тиждень наодинці, переосмислити цінності та подумати над зміною професії. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – вівторок.**

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Близнюки відчують приплив нових сил, вони ладні будуть звернути гори. Для цього згадайте, які обіцянки давали собі у новорічну ніч – час їх втілювати в життя. Ви залишите помітний слід у житті представника протилежної статі. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – середа.**

РАК (22.06 – 22.07)

Зараз – сприятливий час для Раків, які займаються творчістю або навчанням. Від близьких ви отримаєте приємну звістку, яка вас наблизить до мети. Проте не спішіть змінювати місце роботи. На нинішній, якщо постараетесь, отримаєте підвищення. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – четвер.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Леви, якщо ви перебуваєте в шлюбі, то вас очікує холод з боку партнера. Закінчіть стосунки, які розчарували. Ваші дії не відповідають вашим принципам. Можливі зустрічі, які допоможуть просунутися в кар'єрному плані. **Сприятливий день – середа, несприятливий – п'ятниця.**

ДІВА (22.08 – 23.09)

Ваші стосунки перевірять на міцність. Емоційні переживання на роботі змусять шукати нові враження в любовному плані. Можливе погіршення стану здоров'я та фінансові втрати. Сходіть у церкву – помоліться за людину на передовій. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Терези, вас очікує наклеп від колег. Ваше бажання наслідувати екстравагантних людей призведе до марних витрат коштів. Ваша енергія відновиться, якщо займатесь саморозвитком. Сімейне життя буде наповнене радістю та насолодою. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – неділя.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Вас очікує суперечливий тиждень. З хорошого – придбаєте те, про що давно мріяли. Але вам доведеться ухвалювати кардинальні рішення у сімейному житті. Невирішені проблеми дещо обтяжать ваше фінансове становище. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.**

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Емоційні гойдалки перешкоджатимуть виконанню ваших обов'язків. Цього тижня краще не з'ясовувати стосунки з близькими, аби уникнути занепаду сил. Радійте дрібницям і погоді! При цьому не переборщіть із «радіощами» від спиртного. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.**

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Непорозуміння з колегами вплине на самопочуття. Якщо отримаєте пропозицію щодо поїздки – врахуйте всі «за» та «проти», аби подорож пройшла вдало. Ваша комунікабельність допоможе знайти нових прекрасних друзів. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Водолям радять використовувати цей час для налагодження зв'язків із однодумцями. Будьте обережні з фінансовими операціями та екстремальним спортом. Не дозволяйте, щоб у середу вам наливали спиртне людина в жовтому. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – неділя.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

Розглядайте можливості економії коштів. Не ігноруйте перші симптоми хвороби та фокусуйтеся на поставлених завданнях від керівництва. Розширюйте горизонти – знайомтеся з новими людьми! Це будуть хороші друзі. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.** ■

Сіль землі

У 92 роки лікарка Любов Карасовська вишила сорочку воїну, який втратив обидві ноги

Закінчення.
Початок – на с. 1, 9

Любов ХВАС

ЧОТИРИ КНИГИ ЖИТТЯ: ІСТОРІЯ РІДНОГО СЕЛА ТА ЛІКАРСЬКІ БУДНІ

Всестороння цікавість до життя, захоплення читанням книжок і хист до письма з часом привели Любов Карасовську до нового особистісного утвердження – творчості. Під її авторством вийшло чотири книги. Про життя.

Пригадує, коли забрала стареньких батьків до себе, зрозуміла з боєм, що рідне село занепадає. Дедалі більше ставало хат-пусток... А про його буття ніхто нічого не знає і не дізнається. Відчула, що не може стояти осторонь і вирішила дослідити його історію. Для себе і для людей.

«Спочатку, думаю, довідаюсь про свій рідовід, – каже Любов Федорівна. – Виявила багато цікавого і почала глибше пізнавати і шукати. Дослідження зайняло дев'ять років. Їздила сама у село, збирала інформацію, у людей просила старі фотокартки, опитувала мешканців. Раз на тиждень бувала в обласному архіві в Луцьку. Також відвідувала архіви в Житомирі та Києві, філію парламентської бібліотеки та історичну бібліотеку діаспори. Найбільше цінної інформації я знайшла у Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського. Легендарний історик Олександр Цинкаловський писав, що в 1777 році в селі Вілька Радошинська почали будувати церкву. Але я знайшла у Вернадського документи, які свідчать, що вже в 1629 році в Радошині і у Вільці Радошинській було 30 «димів» (тобто: господарств, що платили подимний податок). Це означає, що село існувало значно раніше. Цікаво, що в той час хати з димарями вже оподатковувалися...».

Ось так і народилася книга, яка називається «Вілька Радошинська – наша коліска, а Байківці – наша надія». Праця до-

«І якщо вам хтось зробив щось зле – зробіть йому добре, і вам на душі стане легше».

Фото з архіву Володимира КОСЦЬОВ'ЯТА.

Ця вишиванка, створена серцем, стала символом вдячності для відважного воїна – Василя Косцюв'ята.

слідниці не залишилися непоміченою. Обласна адміністрація виділила кошти на видання книги, а також знайшлися спонсори. У 2008 році було випущено 500 примірників.

Ще одна особлива книжка спогадів – «З клятвою у серці» – побачила світ у 2012 році. У ній авторка широко й проникливо описує свій життєвий шлях: напружену працю, лікарські будні, постійне навчання, розвиток, радість за врятовані життя та болючі переживання втрат. Це – погляд зсередини на щоденну працю людей у білих халатах, на покликання, що не завершується із закінченням робочої зміни.

«Домашня медична енциклопедія», яку написала Любов Карасовська у співпраці з сином – лікарем Віталієм, а також книга «Лікуймося дарами природи» – справжні знахідки для щоденного використання вдома. У них зібрано практичні поради, які допоможуть людині зорієнтуватися в складній ситуації й надати необхідну допомогу собі чи близьким.

ОСОБЛИВА ВИШИВАНКА ДЛЯ ВОІНА ВАСИЛЯ

«Я вміла і вишивати, і в'язати з молодості, така я є – майстриня на всі руки, – захоплено розповідає пані Любов, коли говоримо про улюблені рукоділля. – Пам'ятаю, будували гараж, і я разом із чоловіками сиділа зверху, забуваючи цвяхи. Одна жінка, їдучи повз, тоді запитала, сміючись:

«То ви хто – лікар чи будівельник?». А мені завжди хотілося все знати і все вміти робити...»

Вийшовши на заслужений відпочинок уже в поважному 71-річному віці, Любов Федорівна ніколи не сиділа без діла. Її щоденне життя, наповнене сенсом і турботою. Закохана в книжки, вона багато читає, особливо – історичну літературу. Душевно радість їй дарує дача – справжній простір спокою й натхнення. Вона дбайливо вирощує різні рослини, знає безліч корисних порад і для садівників. Та чи не найбільшим скарбом у її вільному часі є вишивання – хобі справжньої українки. Узори хрестиком ожили на її рушниках, подарованих церкві. Вишила сорочки для синов, невістки, онука та його дружини, для двох правнучат. Вони, наче обереги, свідчення турботи, любові і безцінного міцного родинного зв'язку.

Є у цьому переліку ще одна, особлива вишиванка, яку створила рукодільниця нещодавно – для пораненого воїна Василя. Любов Федорівна поділилася цією щемкою історією: «Я знала його сім'ю. Матір цього хлопця померла, коли він ще був маленьким школярем, і батько так і не одружився. Як почалася війна, Василь пішов служити. Рік чи два тому, коли приїхав у відпустку, він підійшов до мене, каже: «Ви, мабуть, мене не пам'ятаєте? Я – Василь». Коли він сказав чий син, я, звісно, пригадала... А не

так давно почула, що він на фронті втратив обидві ноги. Коли дізналася про таку біду, то перередала батькові певну суму грошей, хай, кажу, у Василька ноги швидше відростають. А потім подумала: що ще я можу зробити? І вирішила вишити йому сорочку. Запитала, які кольори йому подобаються. Василь відповів, що хоче чорне і червоне. Купила потрібний матеріал, дуже спішила, щоб сорочка була готова до Великодня, адже хотілося зробити йому приємність. І встигла йому подарувати до свята... Знаю, що вона припала Василькові до душі...».

«РОБІМО ЛЮДЯМ ТІЛЬКИ ДОБРО»

Життя людське зіткане з різних кольорів і епізодів: зі світлих днів та барвистої втіхи, і з болючих випробувань та сірих нелегких подій.

У пам'яті 92-річної Любові Федорівни вириваються ніколи не забуті тривожні дитячі спогади від часів Другої світової війни: «Ой, як нам важко було: батько пішов в армію, брата, якому ще не було й шістнадцяти, німці забрали на роботу до Німеччини. А нас оголосили «ворогами народу»... Через те, що один із двоюрідних братів – вони були сиротами і жили з нами – пішов у повстанці... Обідрали нас до нитки. Я досі пам'ятаю, як сильно хотілося хліба...».

Дорога життя Любові Карасовської сповнена високою мораллю, мудрістю та щирою людяністю. Ось вичитуя слова з її книги, які, думаю, є і будуть цінними у будь-який час: «Хочеться дати людям просту раду: будьте людьми. Не робіть нікому нічого того, чого не хотіли б, щоб робили вам. Це – щира порада від людини, яка прожила досить тривалий період свого життя і яка переконала в тому, що потрібно робити людям тільки добро. Не шкодуйте ні часу, ні якихось матеріальних витрат. Воно вам окупиться сторицею. І якщо вам хтось і зробив щось зле – зробіть йому добре, і вам на душі стане легше».

Золоті слова

«Журналістика – це коли повідомляють: «Лорд Джон помер», – людям, які й не знали, що лорд Джон жив.

Гілберт ЧЕСТЕРТОН (1874 – 1936), англійський журналіст, публіцист, письменник і філософ).

2025	ЧЕРВЕНЬ
5	Четвер Всесвітній день довкілля. День Арафа. ☀️ схід – 15:30, захід – 02:26. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день. ☀️ схід – 05:08, захід – 21:26. Тривалість дня – 15:50, тривалість ночі – 08:10.
6	П'ятниця День журналіста. ☀️ схід – 16:40, захід – 02:36. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день. ☀️ схід – 05:07, захід – 21:27. Тривалість дня – 16:10, тривалість ночі – 07:40.
7	Субота Троїцька поминальна субота. ☀️ схід – 17:51, захід – 02:48. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день. ☀️ схід – 05:07, захід – 21:28. Тривалість дня – 16:21, тривалість ночі – 07:39.
8	Неділя День домогосподарки і домогосподаря. День працівників легкої промисловості. Всесвітній день океанів. ☀️ схід – 19:03, захід – 03:08. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день. ☀️ схід – 05:06, захід – 21:29. Тривалість дня – 16:23, тривалість ночі – 07:37.
9	Понеділок День друзів. ☀️ схід – 20:16, захід – 03:08. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день. ☀️ схід – 05:06, захід – 21:29. Тривалість дня – 16:23, тривалість ночі – 07:37.
10	Вівторок Всесвітній день морозива. ☀️ схід – 21:26, захід – 03:46. Зростаючий опуклий місяць. 14-й день. ☀️ схід – 05:06, захід – 21:30. Тривалість дня – 16:24, тривалість ночі – 07:36.
11	Середа Всесвітній день боротьби з раком передміхурової залози. ☀️ схід – 22:28, захід – 04:21. Повний місяць. 15-й день. ☀️ схід – 05:05, захід – 21:31. Тривалість дня – 16:26, тривалість ночі – 07:34.

Магнітні бурі у червні

☞ Слабкі: 4, 27, 28, 29, 30. Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтесь від алкоголю. Бережіть себе і своїх рідних!

☞ Середні: 9, 10, 11, 12.

☞ Сильні: 18, 19, 20, 21.

Джерело: chas.news.

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklaama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-новини
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Інформації	Спеціальні кореспонденти
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
Медицини	ЗУБ Олена Олегівна
ХВАС Любов Володимирівна	

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний.

Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 9049

Загальний тижневий тираж: 9179.

Замовлення № 725.